

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

13723 *Llei 26/2013, de 27 de desembre, de caixes d'estalvis i fundacions bancàries.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione:

PREÀMBUL

I

Des del mateix moment de la seua aparició, durant la dècada dels anys trenta del segle XIX, les caixes d'estalvis es van configurar com a entitats de beneficència, orientades al foment i la protecció de l'estalvi i a la generalització de l'accés al crèdit de les classes socials més desfavorides. Aspectes que són encara hui d'intensa preocupació, com la protecció dels interessos dels xicotets estalviadors o l'exclusió financera, és a dir, l'existència de ciutadans que no puguen accedir, per diferents circumstàncies, als servicis financers convencionals, van ser abordats per unes institucions que, més enllà de la seua integració en un panorama financer fortament competitiu, van assumir de manera pròpia preocupacions de caràcter social. Esta mateixa vocació social va conduir a una preferència natural per l'activitat financera més bàsica, de menor risc i sofisticació i més pròxima a l'interés del ciutadà. Així mateix, junt amb esta opció preferencial per un model de negoci senzill i a la seua vocació social, l'actuació històrica de les caixes sempre es va dur a terme des d'una perspectiva marcadament local, amb un profund arrelament a la província o municipis on es van constituir i amb una gran sensibilitat per les necessitats i peculiaritats pròpies del territori en què actuen. És en estos factors primigenis de caràcter social, simplicitat del negoci i afeció territorial, on va radicar històricament gran part de la seua general acceptació i el seu èxit com a institucions bancàries singulars.

Ja a partir de la primera norma que va regular les caixes d'estalvis, la Reial Orde de 3 d'abril de 1835, la seua evolució està marcada per una contínua expansió, motivada per la progressiva liberalització del seu règim jurídic i l'assimilació al de la resta de les entitats de crèdit, fonamentalment els bancs. D'esta manera, encara que ja durant la primera mitat del segle XX les caixes d'estalvis van incrementar el tipus d'operacions creditícies que realitzaven, va ser durant la segona mitat del segle passat quan van estendre de manera definitiva la seua dimensió i influència i es van instaurar finalment com a entitats de crèdit en tota regla. Esta evolució va permetre a les caixes d'estalvis realitzar operacions cada vegada més complexes i ampliar substancialment el seu àmbit d'actuació territorial.

Va ser específicament el Reial Decret 2290/1977, de 27 d'agost, per a la regulació dels òrgans de govern i de les funcions de les caixes d'estalvis, la norma que va permetre a les caixes d'estalvis fer les mateixes operacions que les autoritzades a la banca privada. Així mateix, l'aprovació de la Constitució Espanyola de 1978 i la conseqüent descentralització de l'organització territorial de l'Estat van suposar una altra fita essencial en la configuració de les caixes, atés que les comunitats autònomes van passar a adquirir un paper clau tant en la regulació com en la gestió d'estes entitats. El model definitiu de caixes va cristal·litzar finalment en la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, que va perseguir el triple objectiu de democratitzar els òrgans de govern de les caixes d'estalvis, professionalitzar-

los i ajustar el règim normatiu d'estes entitats a la nova organització territorial de l'Estat. Esta llei, junt amb la normativa que per a desplegar-la han dictat les comunitats autònomes, ha dibuixat el règim jurídic aplicable a les caixes d'estalvis fins als nostres dies, en el qual s'ha accentuat la seua dimensió financera ordinària, s'han vinculat els seus fins socials a l'anomenada obra beneficosocial i s'ha reconduït el seu arrelament territorial des de la mera concentració de la seua activitat en un territori cap a una implicació més activa de les comunitats autònomes, tant en el disseny del seu marc jurídic com en la influència en els seus òrgans de govern.

Després del desplegament total del model per tota la geografia espanyola durant els últims anys, les conseqüències de la crisi econòmica sobre el conjunt del sector financer espanyol han afectat amb tan gran intensitat les caixes d'estalvis, que han fet necessari replantejar de manera exhaustiva i integral el seu règim jurídic. No és exagerat qualificar com a històrica i sense precedents la rapidesa i profunditat amb què s'han succeït els canvis reguladors i operatius en el sector. De fet, la pràctica totalitat de les caixes d'estalvis espanyoles han participat o es troben participant en algun procés d'integració; s'ha creat la nova figura de les caixes d'estalvis d'exercici indirecte, que duen a terme la seua activitat financera a través d'entitats bancàries, i d'esta manera diverses entitats han començat a cotitzar en mercats oficials, i, inclús, s'han previst normativament les fundacions de caràcter especial a fi de permetre la separació completa de l'activitat bancària i l'obra social de les caixes d'estalvis. En efecte, tot este procés ha estat acompanyat d'una profusa legislació que ha donat respostes inevitablement ràpides als esdeveniments que es produïen amb extraordinària celeritat. Esta legislació, entre la qual convé subratllar expressament el Reial Decret Llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, sorgix per la necessitat de reaccionar davant del deteriorament de la situació financera tant a escala nacional com internacional, i ha buscat promoure, facilitar i, en última instància, canalitzar el procés de reestructuració de les caixes. El resultat d'això és l'existència d'un conjunt de normes que, d'una manera dispersa, conté regulació que afecta les caixes d'estalvis.

Però, sobretot, convé destacar que durant els últims anys ha sigut necessària una profunda intervenció dels poders públics per a mamprendre el sanejament i la reestructuració de bona part de les caixes d'estalvis, la situació financera de les quals ha arribat a comprometre molt greument el conjunt de l'estabilitat financera a Espanya. Les dificultats per a garantir la viabilitat de certes caixes d'estalvis i les seues debilitats estructurals per a reforçar autònomament la seua solvència han exigit un esforç extraordinari de la societat espanyola, que ha inclòs la sol·licitud d'assistència financera externa als socis de l'Eurogrup i la nacionalització d'aquelles caixes d'estalvis que es trobaven en més dificultats de solvència. Fet este esforç, és procedent aprovar ara una llei que arregle, amb vocació d'estabilitat i en un únic text, el règim jurídic futur de les caixes d'estalvis. Un nou règim que conjugue els valors clàssics de les caixes d'estalvis ja mencionats, caràcter social i arrelament territorial, amb les lliçons que els històrics esdeveniments recents han posat de manifest.

II

Esta llei es dicta de conformitat amb el que preveuen les regles 6a, 11a i 13a de l'article 149.1 de la Constitució Espanyola, que atribuïxen a l'Estat les competències sobre legislació mercantil, bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurances, i bases, i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

En relació amb la regulació de les caixes d'estalvis, la distribució competencial entre l'Estat i les comunitats autònomes ha quedat ben definida en les últimes dècades gràcies a la jurisprudència del Tribunal Constitucional, que ha tingut l'oportunitat de pronunciar-se en diferents ocasions per a diferenciar els aspectes relatius a la regulació de les caixes que tenen caràcter bàsic i, per tant, són de competència estatal, d'aquells que, per constituir legislació de desplegament, entren dins de l'àmbit competencial de les comunitats autònomes.

Esta llei té en compte, com no podria ser d'una altra manera, esta jurisprudència i centra la seua regulació en aquelles qüestions definides com a bàsiques per a la regulació del sector creditici espanyol, com poden ser la fixació de l'estructura, organització interna i funcions de les caixes, o la determinació d'alguns aspectes fonamentals de la seua activitat. De la mateixa manera, s'han inclòs en esta llei aquelles qüestions que afecten la solvència i la supervisió de les caixes d'estalvis, perquè exigixen un tractament normatiu uniforme en tot el territori nacional. Cal tindre present, en tot cas, que la legislació que s'aprova, encara que varie el contingut, seguix un esquema formal semblant al de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, sobre la constitucionalitat de la qual ja es va pronunciar el Tribunal Constitucional.

Hi ha, no obstant això, alguns aspectes nous en esta regulació de les caixes que requereixen alguna precisió en relació amb la seua justificació. D'una banda, s'ha previst una restricció a la grandària de les caixes, que està motivada per la necessitat que en cap cas puguen aconseguir una dimensió que les faça sistèmiques. Es tracta, per tant, d'una mesura que busca garantir l'estabilitat del sistema financer. L'estructura jurídica de les caixes no permet fer front a situacions de crisi amb l'agilitat necessària a causa de les dificultats amb què compten per a atraure capitals. Per això, és necessari evitar que les caixes tinguen una grandària excessiva i puguen posar en perill el sistema financer. D'altra banda, encara que relacionat amb l'anterior, s'ha buscat que les caixes d'estalvis operen fonamentalment en l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma o en províncies limítrofes entre si, incloent-hi lògicament en este cas les comunitats autònomes uniprovincials, perquè la funció social de l'entitat estiga vinculada a una àrea geogràfica amb unes característiques, peculiaritats i necessitats comunes. S'estretix així la vinculació entre el lloc d'origen de la caixa i el territori que serà beneficiari de la funció social, la qual cosa permetrà el tradicional arrelament que han tingut les caixes en el seu lloc d'actuació. Per descomptat, esta regulació afecta els elements essencials de funcionament de les caixes i, per tant, ha de tindre caràcter bàsic.

Pel que fa a les fundacions bancàries, estem davant d'una figura nova per a l'ordenament jurídic espanyol. És convenient, per tant, explicar les raons que en justifiquen la regulació amb caràcter bàsic per part de l'Estat.

D'acord amb esta llei, aquelles fundacions la participació de les quals en una entitat de crèdit sobrepassa un determinat percentatge seran considerades fundacions bancàries. La necessitat d'establir un règim jurídic sistemàtic des d'una perspectiva financera per a este tipus d'entitats obeeix al fet que la fundació bancària serà, a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, un actor principal present en gran part de les entitats de crèdit del nostre país, algunes d'estes sistèmiques; per tant, s'incrementa la possibilitat que un funcionament inadequat d'estes entitats tinguen conseqüències per a l'estabilitat del sistema financer.

En la mesura que compten amb participacions significatives, i inclús de control, en entitats financeres, el legislador no pot ignorar el règim jurídic d'este tipus de fundacions. Al contrari, és necessari que les fundacions bancàries siguen objecte d'una regulació semblant a la que l'Estat ha dictat en relació amb la resta de les entitats de crèdit. Només d'esta manera es garantix una adequada ordenació del crèdit al nostre país.

En tot cas, la necessitat de respectar la distribució competencial aplicable a esta matèria, que afecta tant les fundacions com l'ordenació del crèdit i la banca, fa que la llei simplement entre a regular els aspectes fonamentals de l'organització i del funcionament de les fundacions bancàries, com són els relatius al règim de professionalitat i incompatibilitat dels membres que integren els òrgans de govern, les relacions amb les entitats de crèdit participades, que donen lloc a l'aprovació d'un pla de gestió i d'un pla financer, així com les qüestions de supervisió i de transparència. Esta intervenció estatal en les fundacions bancàries es fa de manera gradual en funció del nivell de control que la fundació bancària pot tindre en l'entitat de crèdit participada, ja que com major siga la seua participació en esta entitat de crèdit, majors són la seua incidència i afecció a l'estabilitat financera.

III

La llei s'estructura en dos títols, el primer dels quals aborda la regulació pròpia de les caixes d'estalvis, mentre que el segon estableix la regulació relativa a les fundacions bancàries. Atesa l'estreta vinculació entre les dos entitats, s'ha jutjat oportú que la seua regulació jurídica estiguera continguda en un únic text normatiu.

En relació amb el règim jurídic de les caixes d'estalvis, l'estructura del títol I d'esta norma partix en gran manera de la continguda en la Llei 31/1985, de 2 d'agost, si bé s'hi introduïxen novetats importants.

En primer lloc, s'ha proposat un retorn al model tradicional de caixes al realitzar-se una vinculació explícita de la seua activitat financera amb les necessitats dels clients detallistes i de les xicotetes i mitjanes empreses, de manera que este tipus d'entitats financeres focalitzen les seues funcions en aquelles capes de la societat que tenen més difícil accés a un altre tipus d'entitats o servicis financers. En la línia del que s'ha exposat més amunt, esta llei introduïx l'exigència que les caixes d'estalvis desenrotllen les seues actuacions en l'àmbit local i tinguen una grandària reduïda. El marc fonamental d'actuació de les caixes d'estalvis ha de ser principalment el de la comunitat autònoma on s'implante, sense que puguen exercir funcions a escala nacional, i s'impedix de manera expressa que les caixes tinguen una grandària prou gran perquè adquirisquen caràcter sistèmic. Aquelles caixes que cresquen per damunt dels límits permesos perdran la seua llicència bancària, hauran de transmetre la seua activitat financera a una entitat de crèdit i hauran de transformar-se en fundacions bancàries. En este sentit, la norma dóna continuïtat i completa l'esquema d'exercici indirecte de l'activitat financera per part de les caixes d'estalvis que va preveure el Reial Decret Llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis.

D'altra banda, la llei realitza també un important exercici de professionalització dels òrgans de govern de les caixes d'estalvis, aspecte la necessitat del qual ha sigut posada de rellevància tant a escala internacional com nacional. En particular, a partir d'ara serà necessari que tots els membres del consell d'administració de la caixa, i no només la majoria, com s'exigia anteriorment, compten amb coneixements i experiència específics per a l'exercici de les seues funcions. Es produïx, en conseqüència, una translació a les caixes d'estalvis del règim de professionalitat aplicable a les entitats bancàries. Este mateix objectiu d'increment de la professionalització en la gestió de les caixes ha portat igualment a introduir importants modificacions en la composició de l'assemblea general. Així, es reduïx el percentatge de participació de les administracions públiques d'un 40 a un 25 per cent i es reforça el paper dels impositors per mitjà de la previsió d'un nou mecanisme per a la designació dels seus representants en l'assemblea general i s'hi incrementa la seua presència fins a l'interval del 50 i 60 per cent. Este conjunt de mesures pretén que precisament aquelles persones que tenen depositats els seus estalvis en les caixes puguen veure millor representats els seus interessos en els òrgans de govern. Atés el substancial increment del nombre i rellevància dels impositors en el govern de les caixes, es fa necessari garantir una regla uniforme en tot l'Estat que en determine l'elecció com a consellers generals.

Un altre aspecte de singular rellevància que s'aborda amb esta llei és el relatiu a la fixació dels requisits d'independència i les normes sobre incompatibilitat en l'exercici de les funcions de govern de les caixes. És especialment nova, respecte d'això, la necessitat que en els òrgans de govern i els comitès de les caixes d'estalvis hi haja un percentatge de consellers independents. La figura del conseller independent és essencial en matèria de govern corporatiu, perquè pren les seues decisions en els òrgans de govern d'acord amb criteris d'objectivitat i neutralitat.

El títol II de la llei aborda la regulació bàsica sobre les fundacions bancàries, inspirant-se en la figura de les fundacions de caràcter especial arreglades en el Reial Decret Llei 11/2010, de 9 de juliol.

La regulació comença definint les fundacions bancàries com aquelles fundacions que tenen un percentatge mínim del 10 per cent de participació en un banc, la qual cosa afecta, en atenció a un inexcusable respecte als principis d'igualtat i no-discriminació,

també aquelles fundacions ordinàries que tenen o adquireixen este percentatge de participació en un banc.

Es regula igualment el règim de transformació en una fundació bancària, tant de les caixes d'estalvis com de les fundacions ordinàries. Respecte a les caixes d'estalvis, la seua transformació es produirà en dos supòsits diferents: quan una caixa d'estalvis cresca per damunt dels límits permesos per la llei, atés que és necessari que les caixes no incrementen el seu volum a nivells que les facen sistèmiques, i en el supòsit de caixes que a l'entrada en vigor de la llei estiguen exercint la seua activitat financera a través d'un banc. Ja que la caixa ja no exercix cap activitat financera i centra les seues funcions en l'acció social, no té justificació, i suposa en certa manera una anomalia, que mantinga la llicència bancària. Respecte a les fundacions ordinàries, la transformació en fundació bancària es produirà en cas que adquirisquen el mencionat percentatge del 10 per cent de participació en un banc.

La llei introdueix, a més, normes en relació amb els òrgans de govern de les fundacions bancàries, el règim de participació de la fundació bancària en l'entitat de crèdit, així com obligacions en matèria de govern corporatiu i transparència. Es tracta, en tot cas, que les fundacions bancàries, com a actors significatius del sistema creditici espanyol, actuen amb els nivells de professionalitat, independència, transparència i eficiència màxims, sense que en cap cas es pugua posar en perill la solvència de les entitats en què participen. No obstant això, cal ressaltar que l'aplicació d'estes normes a les fundacions bancàries es fa d'acord amb un esquema escalonat, i d'esta manera escrupolosament respectuós amb el repartiment constitucional de competències, de tal manera que certes obligacions previstes en esta llei només seran aplicables a aquelles fundacions bancàries que tinguen una participació qualificada o de control en una entitat de crèdit.

Amb caràcter general, a totes les fundacions bancàries els serà aplicable la normativa sobre govern corporatiu, però només a aquelles fundacions que tinguen una participació igual o superior al 30 per cent en una entitat de crèdit o de control en esta se les imposarà l'obligació d'elaborar un protocol de gestió en què s'exposen els elements essencials que definisquen les relacions entre les dos entitats, així com un pla financer en el qual es definisca com podrà fer front la fundació bancària a possibles necessitats de finançament que en una situació de dificultat pugua requerir una entitat de crèdit.

El major grau d'intervenció de la normativa estatal, finalment, recaurà sobre aquelles fundacions bancàries que tinguen posicions de control sobre una entitat de crèdit o tinguen una participació superior al 50 per cent. Estes entitats hauran d'elaborar un pla de diversificació de les seues inversions per a minimitzar riscos i constituir un fons de reserva per a garantir el finançament de l'entitat de crèdit participada en situacions de dificultats, no podran exercir els drets polítics quan participen en increments de capital en determinades condicions i la distribució de dividends haurà de ser aprovada per un quòrum i una majoria reforçats de l'assemblea general. Amb este conjunt de mesures es promou que les fundacions bancàries reduïsquen gradualment la seua participació en les entitats de crèdit, a fi que el procés de reestructuració del sistema financer espanyol concloga en un període de temps raonable.

Finalment, la llei inclou una sèrie de disposicions entre les quals destaquen l'establiment d'un règim especial en cas d'ampliació de capital en entitats bancàries participades per fundacions bancàries, així com per a la distribució de dividends. En particular, pel que fa a les ampliacions de la participació de les fundacions bancàries amb control d'una entitat de crèdit, la disposició addicional octava impedeix l'exercici dels drets polítics de les accions subscrites en les ampliacions de capital de l'entitat de crèdit. No obstant això, es garanteix al mateix temps que aquelles fundacions que adquirisquen accions en una ampliació puguen exercir els drets polítics necessaris per a no diluir-se més enllà del que siga indispensable perquè la seua participació quede per davall del 50 per cent o de la posició de control de l'entitat.

La disposició transitòria primera preveu, per la seua banda, la transformació de les caixes d'estalvis d'exercici indirecte en fundacions bancàries en el termini d'un any des de

l'entrada en vigor de la llei, i la disposició transitòria segona preveu el règim transitori per a la incompatibilitat prevista en el paràgraf segon de l'article 40.3.

En les disposicions finals s'especifica quins articles tenen caràcter bàsic, es realitzen les habilitacions normatives necessàries per a desplegar la llei i es modifica la normativa tributària, amb l'objecte d'estendre el tractament fiscal de les caixes d'estalvis a les futures fundacions bancàries.

ÍNDIX

- Article 1. Objecte.
- Títol I. De les caixes d'estalvis.
- Capítol I. Disposicions generals.
- Article 2. Definició, finalitat i normativa aplicable.
- Capítol II. Òrgans de govern.
- Article 3. Òrgans de govern.
- Secció 1a. L'assemblea general.
- Article 4. Grups de representació en l'assemblea general.
- Article 5. Consellers generals elegits en representació dels impositors.
- Article 6. Representació de les entitats locals.
- Article 7. Representació de les persones o entitats fundadores.
- Article 8. Representació dels empleats.
- Article 9. Requisits dels consellers generals.
- Article 10. Incompatibilitat dels consellers generals.
- Article 11. Mandat i renovació dels consellers generals.
- Article 12. Irrevocabilitat del nomenament dels consellers generals i limitacions a la contractació.
- Article 13. Funcions de l'assemblea general.
- Article 14. Organització i funcionament de l'assemblea general.
- Secció 2a. El consell d'administració.
- Article 15. El consell d'administració.
- Article 16. Elecció del consell d'administració.
- Article 17. Vocals del consell d'administració.
- Article 18. Causes d'incompatibilitat.
- Article 19. Mandat dels vocals del consell d'administració.
- Article 20. Funcions del consell d'administració.
- Article 21. Organització i funcionament del consell d'administració.
- Article 22. Dedicació exclusiva.
- Secció 3a. La comissió de control.
- Article 23. La comissió de control.
- Article 24. Vocals de la comissió de control.
- Article 25. Requisits dels membres de la comissió de control.
- Article 26. Funcions de la comissió de control.
- Secció 4a. Retribucions.
- Article 27. Retribucions.

Capítol III. Disposicions comunes.

Secció 1a. Comissions del consell d'administració.

Article 28. Comissió d'inversions.

Article 29. Comissió de retribucions i nomenaments.

Article 30. Comissió d'obra social.

Secció 2a. Govern corporatiu.

Article 31. Informe de govern corporatiu i informe anual sobre remuneracions.

Títol II. De les fundacions bancàries.

Capítol I. Disposicions generals.

Article 32. Fundació bancària.

Article 33. Règim jurídic.

Capítol II. Transformació en fundacions bancàries.

Article 34. Obligació de transformació de les caixes d'estalvis.

Article 35. Procediment de transformació de les caixes d'estalvis.

Article 36. Procediment de transformació de les fundacions ordinàries.

Capítol III. Govern de la fundació bancària.

Article 37. Òrgans de govern.

Article 38. Patronat.

Article 39. Composició del patronat.

Article 40. Requisits dels patrons.

Article 41. Presidència del patronat.

Article 42. Director general i secretari del patronat.

Capítol IV. Participació en entitats de crèdit

Article 43. Protocol de gestió de la participació financera.

Article 44. Pla financer.

Capítol V. Règim de control.

Article 45. Protectorat.

Article 46. Funcions del Banc d'Espanya.

Article 47. Règim sancionador.

Capítol VI. Obligacions de govern corporatiu.

Article 48. Informe anual de govern corporatiu.

Capítol VII. Règim fiscal de les fundacions bancàries.

Article 49. Règim fiscal.

Disposició addicional primera. Fundacions de caràcter especial i fundacions ordinàries.

Disposició addicional segona. Adaptació de les caixes d'estalvis.

Disposició addicional tercera. Aplicació dels recursos al compliment dels fins de les fundacions bancàries.

Disposició addicional quarta. Continuïtat dels òrgans de govern.

Disposició addicional quinta. Monts de pietat.

Disposició addicional sexta. Denominació de fundacions ordinàries.

Disposició addicional setèima. Fusions de caixes d'estalvis i trasllat de domicili social.

Disposició addicional octava. Ampliacions de la participació de les fundacions bancàries en una entitat de crèdit.

Disposició addicional novena. Processos d'actuació primerenca, reestructuració i resolució.

Disposició addicional deu. Dividends en les entitats de crèdit controlades per una fundació bancària.

Disposició addicional onze. Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis.

Disposició addicional dotze. Federacions de caixes d'estalvis.

Disposició addicional tretze. Amortització de quotes participatives.

Disposició addicional catorze. Emissions vives de caixes d'estalvis.

Disposició addicional quinze. Denominació de les entitats de crèdit que hagen rebut la seua activitat financera de caixes d'estalvis.

Disposició addicional setze. Règims forals.

Disposició transitòria primera. Caixes d'estalvis d'exercici indirecte.

Disposició transitòria segona. Compatibilitat temporal de consellers.

Disposició derogatòria.

Disposició final primera. Modificació del Reial Decret Legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'Impost sobre Activitats Econòmiques.

Disposició final segona. Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit.

Disposició final tercera. Modificació del text refós de la Llei de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.

Disposició final quarta. Modificació de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de Fundacions.

Disposició final quinta. Modificació del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

Disposició final sexta. Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

Disposició final setèima. Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

Disposició final octava. Modificació del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

Disposició final novena. Modificació de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit.

Disposició final deu. Títols competencials.

Disposició final onze. Adaptació de la legislació de les comunitats autònomes en matèria de caixes d'estalvis.

Disposició final dotze. Habilitació normativa.

Disposició final tretze. Entrada en vigor.

Article 1. *Objecte.*

Esta llei té per objecte l'establiment del règim jurídic de caràcter bàsic de les caixes d'estalvis i de les fundacions bancàries.

TÍTOL I

De les caixes d'estalvis

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 2. *Definició, finalitat i normativa aplicable.*

1. Les caixes d'estalvis són entitats de crèdit de caràcter fundacional i finalitat social l'activitat financera de les quals s'orientarà principalment a la captació de fons reembossables i a la prestació de servicis bancaris i d'inversió per a clients detallistes i xicotetes i mitjanes empreses.

El seu àmbit d'actuació no excedirà el territori d'una comunitat autònoma. No obstant això, es podrà sobrepassar este límit sempre que s'actue sobre un màxim total de deu províncies limítrofes entre si.

2. L'obra social de les caixes d'estalvis podrà tindre com a destinataris els impositors, els empleats de la mateixa caixa i col·lectius necessitats, i també dedicar-se a fins d'interés públic del seu territori d'implantació.

3. Sense perjuí de la normativa de les comunitats autònomes on les caixes d'estalvis tinguen el seu domicili social, estes es regiran, amb caràcter bàsic, pel que preveu esta llei i, supletòriament, quan s'aplique, pel que disposen el text refós de la Llei de Societats de Capital, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, i la resta de normes de l'ordenament jurídic privat.

CAPÍTOL II

Òrgans de govern

Article 3. *Òrgans de govern.*

1. L'administració, gestió, representació i control de les caixes d'estalvis correspon als òrgans de govern següents:

- a) Assemblée general.
- b) Consell d'administració.
- c) Comissió de control.

Adicionalment, en el si del consell d'administració es constituiran les comissions d'inversions, de retribucions i nomenaments, i d'obra social.

2. Els components dels òrgans de govern exerciran les seues funcions en benefici exclusiu dels interessos de la caixa i del compliment de les finalitats previstes en l'article 2.2 d'esta llei. En particular, els vocals del consell d'administració i els directors generals o assimilats, així com els responsables de les funcions de control intern i els que exercisquen altres llocs clau per al desenrotllament diari de l'activitat de l'entitat, hauran de reunir els requisits d'honorabilitat, experiència i bon govern exigits per la legislació aplicable a este efecte als membres de l'òrgan d'administració i càrrecs equivalents dels bancs.

3. L'exercici del càrrec de membre dels òrgans de govern d'una caixa d'estalvis serà incompatible amb el de tot càrrec polític electe i amb qualsevol càrrec executiu en partit polític, associació empresarial o sindicat.

4. L'exercici del càrrec de membre dels òrgans de govern d'una caixa d'estalvis serà igualment incompatible amb el d'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat, l'Administració de les comunitats autònomes i l'Administració local, així com de les entitats del sector públic, de dret públic o privat, vinculades a aquelles o que en depenguen. Esta incompatibilitat s'estendrà durant els dos anys següents a la data del cessament dels alts càrrecs.

Secció 1a. L'assemblea general

Article 4. Grups de representació en l'assemblea general.

1. L'assemblea general, com a òrgan suprem de la caixa d'estalvis, haurà de reflectir adequadament en la seua composició els interessos de les entitats fundadores, dels impositors i dels destinataris de l'obra social.

Els membres de l'assemblea general es denominaran consellers generals.

2. El nombre de membres de l'assemblea general serà fixat pels estatuts de cada caixa d'estalvis d'acord amb un principi de proporcionalitat en funció de la seua dimensió econòmica, entre un mínim de 30 i un màxim de 150.

3. La representació dels interessos mencionats en l'apartat 1 s'ajustarà a la voluntat del fundador. En tot cas, s'hauran de respectar les limitacions següents:

a) El nombre de consellers generals designats pels impositors, segons el procediment indicat en l'article 5, no podrà ser inferior al 50 per cent ni superior al 60 per cent.

b) El nombre de consellers generals designats per les administracions públiques i entitats i corporacions de dret públic, si és el cas, no podrà superar en el seu conjunt el 25 per cent.

c) El nombre de consellers generals designats pels treballadors, si és el cas, no excedirà el 20 per cent.

d) El nombre de consellers generals designats per les entitats representatives d'interessos col·lectius no excedirà, si és el cas, el 20 per cent.

4. Presidirà l'assemblea general el president del consell d'administració, i actuaran de vicepresident o vicepresidents, si és el cas, els que ho siguen del consell, el secretari del qual exercirà les corresponents funcions també en els dos òrgans.

En absència del president i vicepresidents, l'assemblea nomenarà un dels seus membres president en funcions, per a dirigir la sessió de què es tracte.

Article 5. Consellers generals elegits en representació dels impositors.

1. Els consellers generals corresponents a este sector en la caixa es distribuïran per circumscripcions, que podran ser provincials, comarcals, municipals o districtes de grans capitals. La distribució del nombre de consellers per cada circumscripció es farà en proporció a la xifra de depòsits captats per la caixa en cada una d'estes.

2. Dels consellers generals corresponents a cada circumscripció, almenys la mitat s'atribuirà al torn de grans impositors. En este torn seran designats els impositors que hagen mantingut els majors depòsits mitjans en la circumscripció durant els dos últims anys anteriors a la renovació.

3. La resta de consellers generals seran elegits pel sistema de compromissaris, els quals seran designats d'entre els mateixos impositors de la circumscripció per mitjà de sorteig davant de notari públic. El nombre de compromissaris que calga designar guardarà proporció amb el de consellers generals que s'hagen d'elegir, sense que la dita proporció pugua ser inferior a 10 a 1. Cada compromissari no podrà figurar més que per una sola circumscripció.

4. La determinació de les circumscripcions i del nombre de compromissaris que calga elegir per cada una d'estes serà revisada per la comissió de control, dins dels sis mesos anteriors a l'inici del procés de la renovació.

5. Les comunitats autònomes i les caixes d'estalvis adoptaran les mesures necessàries perquè es garantisca la independència dels consellers generals en representació del grup d'impositors respecte a altres grups.

Les caixes d'estalvis hauran de remetre al Banc d'Espanya un informe anual en què determinen les mesures adoptades per a garantir la independència dels consellers generals d'este grup. Este informe serà elaborat per la comissió de control i elevat a l'assemblea general, que el votarà com a punt separat de l'orde del dia.

6. Sense perjudi del que preveu l'article 11.2 d'esta llei, la renovació dels consellers generals elegits en representació dels impositors es farà a parts iguals cada període de temps resultant de dividir el seu termini de mandat estatutari entre dos.

Article 6. Representació de les entitats locals.

Les entitats locals que siguen fundadores de caixes d'estalvis que operen totalment o parcialment en el mateix àmbit d'actuació que una altra caixa, no podran nomenar representants en esta última.

Article 7. Representació de les persones o entitats fundadores.

Els consellers generals representants de les persones o entitats fundadores de les caixes, siguen institucions públiques o privades, seran nomenats directament per la persona o entitat fundadora.

Article 8. Representació dels empleats.

1. Els consellers generals representants dels empleats seran elegits, si és el cas, per mitjà d'un sistema proporcional pels seus representants legals. Els candidats hauran de tindre, com a mínim, una antiguitat de dos anys en la plantilla.

2. Els consellers generals representants dels empleats tindran les mateixes garanties que les establides per als representants legals dels treballadors en l'article 68.c) del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març.

Article 9. Requisits dels consellers generals.

Els consellers generals hauran de reunir els requisits següents:

- a) Ser persona física, amb residència habitual en la regió o zona d'activitat de la caixa d'estalvis.
- b) Ser major d'edat i no estar incapacitat.
- c) Estar al corrent en el compliment de les obligacions que hagen contret amb la caixa d'estalvis per si mateixos o en representació d'altres persones o entitats.
- d) No estar incurs en les incompatibilitats regulades en l'article 10 d'esta llei.

Adicionalment, en el cas de ser elegit en representació del grup dels impositors, els consellers hauran de tindre la condició d'impositor de la caixa d'estalvis a què es referisca la designació, amb una antiguitat superior a dos anys en el moment de l'elecció. Així mateix, hauran de tindre un saldo mitjà en comptes no inferiors al que es determine en les normes que despleguen esta llei.

Article 10. Incompatibilitat dels consellers generals.

No podran tindre el càrrec de conseller general:

a) Els presidents, consellers, administradors, directors, gerents, assessors o assimilats d'una altra entitat de crèdit o de corporacions o entitats que propugnen, sostinguen o garantisquen institucions o establiments de crèdit o financers, o les persones al servici de l'Administració General de l'Estat o de les comunitats autònomes que fan funcions directament relacionades amb les activitats pròpies de les caixes d'estalvis. S'exceptua del que preveu esta lletra els que tinguen càrrecs en altres entitats de crèdit en representació de la caixa o promoguts per esta.

b) Els que es troben lligats a la caixa d'estalvis o a societat en el capital de la qual participe aquella per contractes d'obres, servicis, subministraments o qualsevol altre treball retribuït, a excepció d'aquells que estiguen vinculats a la caixa per relació laboral,

durant el període en què es mantinga vigent la respectiva relació i dos anys després, com a mínim, computats a partir de la seua extinció.

c) Els que, per si mateixos o en representació d'altres persones o entitats:

1r. Mantinguen, en el moment de ser elegits els càrrecs, deutes vençuts i exigibles de qualsevol classe davant de l'entitat.

2n. Durant l'exercici del càrrec de conseller hagen incorregut en l'incompliment de les obligacions contretes amb la caixa amb motiu de crèdits o préstecs o per impagament de deutes de qualsevol classe davant de l'entitat.

Article 11. Mandat i renovació dels consellers generals.

1. Els consellers generals seran nomenats per un període que serà l'indicat en els estatuts, sense que pugua ser inferior a quatre anys ni superior a sis, en els termes que establisquen les lleis de les comunitats autònomes. No obstant això, els estatuts podran preveure la possibilitat de reelecció, si continuen complint els requisits establits en l'article 9 d'esta llei.

2. La renovació dels consellers generals no podrà suposar una renovació total o una renovació parcial que es pugua assimilar a la total, atés el percentatge renovat o la proximitat temporal entre renovacions, i s'efectuarà, en tot cas, respectant la proporcionalitat de les representacions que componen l'assemblea general.

Article 12. Irrevocabilitat del nomenament dels consellers generals i limitacions a la contractació.

1. Fins que no s'haja complit el termini per al qual van ser designats, i fora dels casos de renúncia, defunció o declaració de defunció o absència legal, el nomenament dels consellers generals serà irrevocable, excepte, exclusivament, en els supòsits d'incompatibilitat sobrevinguda, pèrdua de qualsevol dels requisits exigits per a la designació o acord de separació adoptat per l'assemblea general si s'aprecia justa causa.

S'entendrà que hi ha justa causa quan el conseller general incomplisca els deures inherents al seu càrrec o perjudique amb la seua actuació, pública o privada, el prestigi, bon nom o activitat de la caixa.

2. Els qui hagen tingut la condició de membre d'un òrgan de govern de la caixa d'estalvis no podran subscriure amb esta contractes d'obres, subministraments, servicis o treballs retribuïts durant un període mínim de dos anys, comptats a partir del cessament en el corresponent òrgan de govern, sense perjudi de la continuïtat de la relació laboral en el cas dels empleats de la caixa designats pel grup de representació a què es referix l'article 8 d'esta llei.

Article 13. Funcions de l'assemblea general.

Sense perjudi de les facultats generals de govern, competixen de forma especial a l'assemblea general les funcions següents:

a) El nomenament dels vocals del consell d'administració i dels membres de la comissió de control, de la comissió de retribucions i nomenaments i de la comissió d'obra social, així com l'adopció dels acords de separació del càrrec que corresponguen de conformitat amb el que estableix l'article 19 d'esta llei.

b) L'aprovació i modificació dels estatuts i del reglament.

c) La dissolució i liquidació de l'entitat, la fusió o integració amb altres i la transformació en una fundació ordinària o bancària.

d) La definició anual de les línies generals del pla d'actuació de l'entitat, perquè pugua servir de base a la labor del consell d'administració i de la comissió de control.

e) L'aprovació, si és el cas, de la gestió del consell d'administració i dels comptes anuals.

f) La creació i dissolució d'obres socials, així com l'aprovació dels seus pressupostos anuals i de la gestió i liquidació d'estos.

g) Qualsevol altres assumptes que sotmeten a la seua consideració els òrgans facultats a este efecte.

Article 14. *Organització i funcionament de l'assemblea general.*

1. Les assemblees generals podran ser ordinàries o extraordinàries.

Les assemblees ordinàries se celebraran una vegada a l'any. Per la seua banda, les assemblees extraordinàries se celebraran tantes vegades com siguen expressament convocades.

L'assemblea general serà convocada pel consell d'administració per mitjà d'un anunci publicat en el «Boletín Oficial del Registro Mercantil» i en l'adreça electrònica de la caixa, amb quinze dies, almenys, d'antelació. La convocatòria expressarà la data, lloc i orde del dia, així com la data i hora de reunió en segona convocatòria.

Els estatuts podran establir, en substitució del sistema anterior, que la convocatòria es faça per mitjà d'un anunci publicat en la pàgina web de la caixa, o per qualsevol procediment de comunicació, individual i escrita, que assegure la recepció de l'anunci per tots els consellers generals.

L'assemblea general quedarà vàlidament constituïda en primera convocatòria quan els consellers generals presents posseïsquen, almenys, el 50 per cent dels drets de vot. La constitució en segona convocatòria serà vàlida siga quin siga el nombre d'assistents. Els consellers generals no podran estar representats per un altre conseller o per tercera persona, siga física o jurídica.

2. Els acords de l'assemblea general s'adoptaran, com a regla general, per majoria simple de vots dels concurrents. L'aprovació i modificació dels estatuts i del reglament de la caixa, la dissolució i liquidació de l'entitat, la fusió o integració amb altres entitats i la transformació en una fundació ordinària o bancària, requeriran en tot cas l'assistència de consellers generals que representen la majoria dels drets de vot. Serà necessari, a més, el vot favorable de, com a mínim, dos terços dels drets de vot dels assistents.

Cada conseller general tindrà dret a un vot, i s'atorgarà a qui presidisca la reunió el vot de qualitat. Els acords vàlidament adoptats obliguen tots els consellers generals, incloent-hi els dissidents i absents.

Secció 2a. El consell d'administració

Article 15. *El consell d'administració.*

1. El consell d'administració és l'òrgan que té encomanada l'administració i gestió financera, així com la de l'obra social de la caixa d'estalvis, per al compliment dels seus fins.

El consell d'administració haurà d'establir normes de funcionament i procediments adequats per a facilitar que tots els seus membres puguen complir en tot moment les seues obligacions i assumir les responsabilitats que els corresponguen d'acord amb les normes d'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit i les restants disposicions que s'apliquen a les caixes d'estalvis.

2. El nombre de vocals del consell d'administració, d'acord amb un principi de proporcionalitat en funció de la dimensió econòmica de la caixa d'estalvis, no podrà ser inferior a cinc ni superior a quinze.

3. La majoria dels membres del consell d'administració hauran de ser vocals independents. La designació requerirà un informe favorable de la comissió de retribucions i nomenaments, que haurà de tindre en compte les pràctiques i estàndards nacionals i internacionals sobre govern corporatiu d'entitats de crèdit.

Als efectes del que preveu esta llei, no podran ser vocals independents els consellers generals.

Article 16. *Elecció del consell d'administració.*

1. Els membres del consell d'administració seran elegits per l'assemblea general en la forma que determinen els estatuts.

2. Serà admissible en tot cas la representació proporcional, i els consellers generals es podran agrupar per a designar tants membres del consell d'administració com resulte la part entera de dividir el nombre d'agrupats pel quocient resultant de dividir el nombre total de consellers generals pel nombre de membres del consell d'administració que no han de ser independents. En este cas, els membres agrupats no podran participar en l'elecció de la resta de membres del consell d'administració.

Article 17. *Vocals del consell d'administració.*

1. Els vocals del consell d'administració hauran de reunir els mateixos requisits que s'establixen en l'article 9 d'esta llei respecte dels consellers generals.

2. De conformitat amb el que preveu l'article 3.2 d'esta llei, els vocals del consell d'administració hauran de reunir els requisits d'honorabilitat, experiència i bon govern exigits per la legislació aplicable a este efecte als membres de l'òrgan d'administració i càrrecs equivalents dels bancs.

Article 18. *Causes d'incompatibilitat.*

1. Constituiran causes d'incompatibilitat per a l'exercici del càrrec de vocal del consell d'administració de les caixes d'estalvis:

- a) Les que estableix l'article 10 d'esta llei respecte als consellers generals.
- b) Pertànyer al consell d'administració o òrgan equivalent de més de quatre societats mercantils o entitats cooperatives. A este efecte no es computaran els llocs ocupats en un consell d'administració o òrgan equivalent en els quals els interessats, el seu cònjuge, ascendents o descendents, junts o separadament, siguen propietaris d'un nombre d'accions igual o superior al quocient de dividir el capital social pel nombre de vocals del consell d'administració. La mateixa norma s'aplicarà als casos de representació legal de menors, absents o incapacitats. En tot cas, el nombre total de consells no podrà ser superior a huit.

2. Els vocals dels consells d'administració, així com els seus cònjuges, ascendents o descendents i les societats en què les dites persones participen majoritàriament en el capital, bé de manera aïllada o conjunta, o en les quals exercisquen els càrrecs de president, conseller, administrador, gerent, director general o amb funcions semblants, no podran obtindre crèdits, avals ni garanties de la caixa respectiva o alienar a esta béns o valors de la seua propietat o emesos per estes entitats, sense que hi haja acord del consell d'administració de la caixa i autorització expressa del Banc d'Espanya i de la comunitat autònoma respectiva. Esta prohibició no serà aplicable respecte als representants del personal, per als quals la concessió de crèdits es regirà pels convenis laborals, amb un informe previ de la comissió de control i del Banc d'Espanya.

Article 19. *Mandat dels vocals del consell d'administració.*

1. La duració de l'exercici del càrrec de vocal del consell d'administració serà les que indiquen els estatuts, sense que pugua ser inferior a quatre anys ni superior a sis.

No obstant això, els estatuts podran preveure la possibilitat de reelecció dels vocals sempre que es complisquen les mateixes condicions, requisits i tràmits que en el nomenament.

Els vocals independents no podran tindre esta condició durant un període superior a dotze anys.

2. El procediment i condicions per a la renovació, la reelecció i la provisió de vacants dels vocals es determinaran en les normes que despleguen esta llei, sense que es puguen efectuar nomenaments provisionals.

3. En tot cas, el nomenament i la reelecció de vocals s'hauran de comunicar al Ministeri d'Economia i Competitivitat, al Banc d'Espanya, i a la comunitat autònoma respectiva, perquè en prenguen coneixement i en tinguen constància.

Article 20. *Funcions del consell d'administració.*

1. El consell d'administració serà el representant de la caixa d'estalvis per a tots els actes compresos en l'objecte social d'esta, delimitat en els seus estatuts.

2. L'exercici de les seues facultats es regirà pel que estableixen els estatuts i els acords de l'assemblea general.

3. En tot cas, el consell assumirà, com a objectius fonamentals, l'aprovació de l'estratègia de la caixa d'estalvis i l'organització necessària per a posar-la en pràctica, així com la supervisió i el control que es complixen els objectius marcats i es respecta l'objecte i interès social de l'entitat.

Article 21. *Organització i funcionament del consell d'administració.*

1. El consell d'administració nomenarà, d'entre els seus membres, el president del consell, que, al seu torn, ho serà de la caixa d'estalvis i de l'assemblea general. Podrà elegir, així mateix, un o més vicepresidents i un secretari, que podrà o no ser conseller.

2. El consell es reunirà totes les vegades que calga per a la bona marxa de l'entitat. Podrà actuar en ple o delegar funcions, a excepció de les relatives a l'elevació de propostes a l'assemblea general o quan es tracte de facultats especialment delegades en el consell, llevat que siga expressament autoritzat per a això.

Els acords s'adoptaran per majoria dels vocals assistents, i s'atorgarà el vot de qualitat a qui presidisca la reunió. Els estatuts podran preveure aquells assumptes per a l'adopció dels quals es requerisca majoria qualificada.

3. Les deliberacions del consell d'administració tindran caràcter secret.

4. Els vocals del consell d'administració que no siguen consellers generals assistiran a les assemblees generals amb veu i sense vot.

Article 22. *Dedicació exclusiva.*

L'exercici del càrrec de president executiu del consell d'administració d'una caixa d'estalvis requereix dedicació exclusiva i serà, per tant, incompatible amb qualsevol activitat retribuïda tant de caràcter públic com privat, excepte l'administració del propi patrimoni i aquelles activitats que exercisca en representació de la caixa. En este últim cas, els ingressos que obtinguen, diferents de dietes d'assistència a consells d'administració, o altres compensacions amb idèntica finalitat, hauran de cedir-se a la caixa per compte de la qual realitza la dita activitat o representació, o deduir-se de la retribució percebuda en esta.

Secció 3a. La comissió de control

Article 23. *La comissió de control.*

La comissió de control té per objecte supervisar el procediment electoral i l'obra social de les caixes, a més d'aquelles altres funcions que puguen atribuir-se-li en relació amb el consell d'administració mateix, dins de les línies generals d'actuació fixades per l'assemblea general i de les directrius emanades de la normativa financera.

El nombre de vocals de la comissió de control no podrà ser inferior a tres ni superior a set.

Article 24. Vocals de la comissió de control.

1. Els vocals de la comissió de control seran elegits per l'assemblea general d'entre persones que, reunint els coneixements i experiència adequats als quals es referix l'article 17.2 d'esta llei, no tinguen la condició de vocals del consell d'administració. Almenys la mitat dels vocals hauran de ser independents.

La presentació de candidatures s'efectuarà tal com es disposa per als vocals del consell d'administració.

El sistema de representació proporcional previst en l'article 16.2 d'esta llei serà, així mateix, aplicable en relació amb l'elecció dels vocals de la comissió de control.

2. La comissió de control nomenarà, d'entre els seus vocals independents, el president.

3. Sempre que la comissió de control ho requerisca, el president del consell d'administració assistirà a les reunions amb veu i sense vot.

Article 25. Requisits dels membres de la comissió de control.

Els vocals de la comissió de control hauran de reunir els mateixos requisits i tindran les mateixes incompatibilitats i limitacions que els vocals del consell d'administració.

Article 26. Funcions de la comissió de control.

1. Per al compliment dels seus fins, la comissió de control tindrà atribuïdes les funcions següents:

- a) Vigilar el procés d'elecció i designació dels membres dels òrgans de govern.
- b) Informar l'assemblea general sobre els pressupostos i la dotació de l'obra social, així com vigilar el compliment de les inversions i gastos previstos.
- c) Proposar a l'assemblea general la suspensió de l'eficàcia dels acords del consell d'administració de l'entitat quan entenga que vulneren les disposicions vigents o afecten greument la situació patrimonial, els resultats, o el crèdit de la caixa d'estalvis o dels seus impositors o clients.
- d) Analitzar la gestió econòmica i financera de l'entitat, i elevar al Banc d'Espanya, a la comunitat autònoma i a l'assemblea general informació semestral sobre esta.
- e) Estudiar l'auditoria de comptes que resumisca la gestió de l'exercici i elevar a l'assemblea general l'informe que reflectisca l'examen realitzat.
- f) Informar sobre qüestions o situacions concretes a petició de l'assemblea general, del Banc d'Espanya i de la comunitat autònoma.
- g) Requerir al president la convocatòria de l'assemblea general amb caràcter extraordinari, en el supòsit previst en la lletra e).
- h) Si és el cas, les previstes en la disposició adicional d'uit de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, excepte quan les haja assumides un comitè d'auditoria creat a este efecte.

2. Per al compliment d'estes funcions podrà demanar al consell d'administració tots els antecedents i la informació que considere necessaris.

Secció 4a. Retribucions

Article 27. Retribucions.

L'exercici de les funcions dels membres dels òrgans de govern de les caixes d'estalvis diferents de les de consellers generals de l'assemblea general podrà ser retribuït. Correspondrà a l'assemblea general la determinació de la dita retribució, sense perjudi del que preveu l'article 29 d'esta llei.

CAPÍTOL III

Disposicions comunes

Secció 1a. Comissions del consell d'administració

Article 28. Comissió d'inversions.

1. El consell d'administració de les caixes d'estalvis constituirà en el seu si una comissió d'inversions que tindrà la funció d'informar el consell sobre les inversions i desinversions de caràcter estratègic i estable que efectue la caixa, ja siga directament o a través d'entitats del seu mateix grup, així com la viabilitat financera de les esmentades inversions i l'adequació als pressupostos i plans estratègics de l'entitat. El nombre de membres de la comissió d'inversions no podrà ser inferior a tres ni superior a set.

Els membres de la comissió seran designats per l'assemblea general d'entre els membres del consell d'administració, atenent la seua capacitat tècnica i experiència professional. El president de la comissió serà un vocal independent.

La comissió d'inversions remetrà anualment al consell d'administració un informe en el qual s'haurà d'incloure, almenys, un resum de les dites inversions. Igualment s'inclourà en l'informe anual la relació i el sentit dels informes emesos per l'esmentada comissió. Este informe anual de la comissió d'inversions s'incorporarà a l'informe de govern corporatiu de l'entitat.

2. S'entendrà com a estratègica l'adquisició o la venda de qualsevol participació significativa de qualsevol societat cotitzada o la participació en projectes empresarials que impliquen per a la caixa la participació en la gestió o en òrgans de govern d'altres entitats.

Així mateix, s'entendran com a inversions estables aquelles respecte a les quals s'estime que es mantindran durant almenys cinc anys.

3. El règim de funcionament de la comissió d'inversions serà establert pels estatuts de la caixa i el seu propi reglament intern.

Article 29. Comissió de retribucions i nomenaments.

1. El consell d'administració de les caixes d'estalvis constituirà en el seu si una comissió de retribucions i nomenaments que tindrà les funcions següents:

a) Informar sobre la política general de retribucions i incentius per als membres del consell d'administració i de la comissió de control i la resta de personal directiu, i vetllar per l'observança d'esta política.

b) Garantir el compliment dels requisits que preveu esta llei per als membres del seu consell d'administració i els seus directors generals o assimilats, i les persones que assumisquen funcions de control intern o ocupen llocs clau per al desenrotllament diari de l'activitat bancària.

2. La comissió estarà formada per un mínim de tres persones i un màxim de set, elegides per l'assemblea general d'entre els qui tinguen la condició de vocals del consell d'administració. Almenys la mitat dels vocals, i en tot cas el seu president, seran independents.

3. El règim de funcionament de la comissió de retribucions i nomenaments serà establert pels estatuts de la caixa i el seu propi reglament intern, que podran atribuir les funcions previstes en les lletres a) i b) de l'apartat 1 a una comissió de retribucions i una altra de nomenaments respectivament, a les quals serà aplicable este article, excepte quant al seu nombre de membres, que serà en eixe cas de tres per a cada una d'estes.

Article 30. *Comissió d'obra social.*

1. Per a garantir el compliment de l'obra social de la caixa d'estalvis es crearà una comissió d'obra social.
2. La comissió estarà integrada per aquells vocals del consell d'administració que designe l'assemblea general.

Secció 2a. Govern corporatiu

Article 31. *Informe de govern corporatiu i informe anual sobre remuneracions.*

1. Les caixes d'estalvis hauran de fer públic amb caràcter anual un informe de govern corporatiu i un informe sobre remuneracions.

Els informes anuals de govern corporatiu i sobre remuneracions de les caixes que emeten valors admesos a negociació en mercats oficials de valors seran objecte de comunicació a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i s'adjuntarà una còpia dels documents en què consten. La Comissió Nacional del Mercat de Valors remetrà una còpia dels informes comunicats al Banc d'Espanya i als òrgans competents de les comunitats autònomes.

Els informes anuals de govern corporatiu i sobre remuneracions de les caixes que no emeten valors admesos a negociació en mercats oficials de valors seran objecte de comunicació al Banc d'Espanya, i s'adjuntarà una còpia dels documents en què consten. El Banc d'Espanya remetrà una còpia dels informes comunicats a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i als òrgans competents de les comunitats autònomes.

Per a les caixes d'estalvis que emeten valors admesos a negociació en mercats oficials de valors, els informes seran objecte de publicació com a fet rellevant. En tot cas, els informes seran publicats per mitjans telemàtics per les esmentades entitats.

2. El contingut i l'estructura de l'informe anual de govern corporatiu de les caixes d'estalvis que emeten valors admesos a negociació en mercats oficials de valors hauran d'oferir, tenint en compte la naturalesa jurídica de les dites entitats, una explicació detallada de l'estructura del sistema de govern de l'entitat i del seu funcionament en la pràctica.

En tot cas, el contingut mínim de l'informe de govern corporatiu serà el següent:

a) Estructura d'administració de l'entitat, amb informació de les remuneracions percebudes pel consell d'administració, la comissió de control, la comissió d'inversions, la comissió de retribucions i nomenaments, la comissió d'obra social i la comissió executiva, si és el cas, computant tant les dietes per assistència als esmentats òrgans com els sous que es perceben per l'exercici de les seues funcions, així com les remuneracions anàlogues a les anteriors i les obligacions concretes en matèria de pensions o de pagament de primes d'assegurances de vida. També s'hi inclouran qualsevol classe de remuneracions percebudes pels membres dels òrgans de govern i personal directiu, derivades de la participació en representació de les caixes d'estalvis en societats cotitzades o en altres entitats en què la caixa tinga una presència o representació significativa, en representació de la caixa d'estalvis.

b) Operacions de crèdit, aval o garantia efectuades, ja siga directament o a través d'entitats dotades, adscrites o participades, amb els membres del consell d'administració i de la comissió de control de les caixes d'estalvis i familiars de primer grau, i amb empreses o entitats amb les quals els anteriors es troben en alguna de les situacions previstes en l'article 42 del Codi de Comerç. En particular, s'haurà de fer constar la descripció de les condicions de l'operació, incloent-hi les financeres.

c) Operacions de crèdit, aval o garantia efectuades, ja siga directament o a través d'entitats dotades, adscrites o participades, amb els grups polítics que tinguen representació en les corporacions locals i en les assemblees parlamentàries autonòmiques que hagen participat en el procés electoral. En particular, s'haurà de fer constar la descripció de les condicions de l'operació, incloent-hi les financeres.

A més, s'haurà d'explicitar, en cas de crèdits, la situació d'estos, fent referència a la quantia que quede per satisfer, els terminis en què haurà de ser satisfeta i supòsits i condicions en què, si és el cas, s'haja pogut o es puga produir la condonació del deute romanent.

d) Operacions creditícies amb institucions públiques, incloent-hi ens públics territorials, que hagen designat consellers generals.

e) Remuneracions percebudes per la prestació de servicis a la caixa o a les entitats controlades per esta dels membres del consell d'administració i de la comissió de control de les caixes d'estalvis i del personal directiu.

f) Estructura de negoci i de les relacions dins del seu grup econòmic, amb referència a les operacions intragrup i a les operacions vinculades de l'entitat amb els membres del consell d'administració, comissió de control, comissió de retribucions i nomenaments i comissió d'inversions i la resta de personal directiu.

g) Sistemes de control de risc.

h) Funcionament d'òrgans de govern, amb explicació detallada del sistema de govern i administració de l'entitat, en especial en relació amb la presa de participacions empresarials, bé directament, bé per entitats dotades, adscrites o participades.

i) Conflictes d'interés existents entre els membres dels òrgans de govern de les caixes d'estalvis i la funció social de la caixa.

j) Una descripció de les principals característiques dels sistemes interns de control i gestió de riscos en relació amb el procés d'emissió d'informació financera regulada.

Es faculta el ministre d'Economia i Competitivitat per a determinar, amb observança del mínim establert en el paràgraf anterior, el contingut i estructura de l'informe anual de govern corporatiu de les caixes d'estalvis, i, amb la seua habilitació expressa, a la Comissió Nacional del Mercat de Valors en cas que es tracte de caixes d'estalvis que emeten valors admesos a negociació en mercats oficials de valors.

Les caixes d'estalvis que no emeten valors admesos a negociació en mercats oficials de valors ajustaran el contingut de l'informe de govern corporatiu, amb les adaptacions que corresponguen en tant que entitats no emissores, al que disposen esta llei, la seua normativa de desplegament i els models i impresos que, si és el cas, s'establisquen per a les caixes d'estalvis que emeten valors admesos a negociació en mercats oficials de valors. A este efecte es faculta el Banc d'Espanya a fer aquelles adaptacions que puga considerar oportunes.

3. L'informe anual sobre remuneracions dels membres del consell d'administració i de la comissió de control de les caixes d'estalvis que emeten valors admesos a negociació en mercats oficials de valors inclourà informació completa, clara i comprensible sobre la política de remuneracions de l'entitat aprovada per a l'any en curs, així com, si és el cas, la prevista per a anys futurs. Inclourà també un resum global de com es va aplicar la política de retribucions durant l'exercici, així com el detall de les retribucions individuals meritades per cada un dels consellers i membres de la comissió de control.

L'informe anual sobre les remuneracions dels membres del consell d'administració i de la comissió de control, la política de remuneracions de la societat aprovada per a l'any en curs, la prevista per a anys futurs, el resum global de com es va aplicar la política de retribucions durant l'exercici, així com el detall de les retribucions individuals meritades per cada un dels consellers, es difondrà i sotmetrà a votació, amb caràcter consultiu i com a punt separat de l'orde del dia, a l'assemblea general.

El ministre d'Economia i Competitivitat o, amb l'habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors determinaran el contingut i l'estructura de l'informe de remuneracions que podrà contindre informació, entre altres qüestions, sobre: l'import dels components fixos, els conceptes retributius de caràcter variable i els criteris de rendiments triats per a dissenyar-lo, així com el paper exercit, si és el cas, per la comissió de retribucions i nomenaments.

Les caixes d'estalvis que no emeten valors admesos a negociació en mercats oficials de valors ajustaran el contingut de l'informe de remuneracions, amb les adaptacions que corresponguen en tant que entitats no emissores, al que disposen esta llei, la seua

normativa de desplegament i els models i impresos que, si és el cas, s'establisquen per a les caixes d'estalvis que emeten valors admesos a negociació en mercats oficials de valors. A este efecte es faculta el Banc d'Espanya a fer aquelles adaptacions que puga considerar oportunes.

4. Sense perjudi de les sancions que corresponga imposar per la falta de remissió de la documentació o dels informes que hagen de remetre, correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i al Banc d'Espanya, en l'àmbit de les seues competències, el seguiment de les regles de govern corporatiu de les caixes, als efectes de les quals podran demanar tota la informació que necessiten respecte d'això, així com fer pública la informació que consideren rellevant sobre el grau efectiu de compliment de les regles de govern corporatiu de l'entitat.

5. La falta d'elaboració o de publicació de l'informe anual de govern corporatiu o de l'informe anual sobre remuneracions de les caixes d'estalvis que emeten valors admesos a negociació en mercats oficials de valors, o l'existència en el dit informe d'omissions o dades falses o enganyoses, tindrà la consideració d'infracció greu als efectes previstos en l'article 100.b) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

6. En el cas de caixes d'estalvis que no emeten valors admesos a negociació en mercats oficials de valors, la falta d'elaboració o de publicació de l'informe anual de govern corporatiu o de l'informe anual sobre remuneracions, o l'existència en el dit informe d'omissions o dades falses o enganyoses, tindran la consideració d'infracció greu als efectes previstos en la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

TÍTOL II

De les fundacions bancàries

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 32. *Fundació bancària.*

1. S'entendrà per fundació bancària aquella que mantinga una participació en una entitat de crèdit que abaste, de manera directa o indirecta, almenys, un 10 per cent del capital o dels drets de vot de l'entitat, o que li permeta nomenar o destituir algun membre del seu òrgan d'administració.

2. La fundació bancària tindrà finalitat social i orientarà la seua activitat principal a l'atenció i desenrotllament de l'obra social i a l'adequada gestió de la seua participació en una entitat de crèdit.

3. En la denominació de les fundacions bancàries s'haurà de fer constar la mateixa expressió «fundació bancària».

Si és el cas, les fundacions bancàries podran utilitzar en la seua denominació social i en la seua activitat les denominacions pròpies de les caixes d'estalvis de què procedisquen.

Article 33. *Règim jurídic.*

Les fundacions bancàries quedaran subjectes al règim jurídic previst en esta llei i, amb caràcter supletori, bé a la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de Fundacions, bé a la normativa autonòmica que els siga aplicable.

CAPÍTOL II

Transformació en fundacions bancàries

Article 34. *Obligació de transformació de les caixes d'estalvis.*

1. Les caixes d'estalvis, en els supòsits previstos en l'apartat següent, hauran de traspasar tot el patrimoni afecte a la seua activitat financera a una altra entitat de crèdit a canvi d'accions d'esta última i es transformaran en una fundació bancària, en cas de complir els requisits previstos en l'article 32 d'esta llei, o en una fundació ordinària en cas contrari, amb pèrdua, en qualsevol dels casos, de l'autorització per a actuar com a entitat de crèdit.

2. Els supòsits a què es referix l'apartat anterior seran els següents:

- a) Que el valor de l'actiu total consolidat de la caixa d'estalvis, segons l'últim balanç auditat, supere la xifra de deu mil milions d'euros; o
- b) Que la seua quota en el mercat de depòsits del seu àmbit territorial d'actuació siga superior al 35 per cent del total de depòsits.

3. En cas que l'entitat pertanga a un grup per aplicació de qualsevol dels criteris inclosos en l'article 42 del Codi de Comerç, els supòsits previstos en l'apartat anterior es referiran al balanç i comptes consolidats i l'obligació de transformació afectarà totes les caixes d'estalvis del grup, que es podran transformar en tantes fundacions com caixes hi haja.

Article 35. *Procediment de transformació de les caixes d'estalvis.*

1. En els supòsits previstos en l'article 34 d'esta llei, l'assemblea general de la caixa adoptarà els acords de transformació en fundació bancària o ordinària, segons pertoque, amb aprovació dels seus estatuts, designació del seu patronat i determinació dels béns o drets procedents del patrimoni de la caixa d'estalvis que es destinaran a la dotació fundacional.

2. Els acords de transformació en fundació bancària o ordinària, segons pertoque, s'hauran de produir dins del termini de sis mesos des del moment que es verifique el compliment d'algun dels supòsits previstos en l'article 34 d'esta llei, sense que la caixa d'estalvis haja retornat a la situació prèvia, per mitjà de l'aplicació d'un pla de retorn, autoritzat a este efecte pel Banc d'Espanya. Es considerarà produït l'esmentat moment des que els auditors presenten el seu informe d'auditoria de comptes anuals de l'entitat o, si és el cas, dels comptes anuals consolidats, respecte a l'exercici comptable en què es pose de manifest el compliment d'algun dels supòsits previstos.

El pla de retorn esmentat en el paràgraf anterior haurà de contindre una descripció de les accions previstes perquè la caixa d'estalvis retorne a una situació en què no li siga exigible la transformació en fundació bancària o ordinària, i una previsió dels terminis en què s'adoptaran estes accions, que no podrà ser superior a tres mesos.

3. Transcorregut el termini de sis mesos sense que s'haja executat l'esmentada transformació, es produirà la dissolució directa de tots els òrgans de la caixa d'estalvis i la baixa en el registre especial d'entitats de crèdit del Banc d'Espanya, i quedarà transformada en fundació bancària o ordinària, segons pertoque. La falta de transformació en fundació bancària en el termini previst en este article constituirà una infracció molt greu de conformitat amb el que preveu la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

Sense perjudi d'això, el protectorat de la fundació bancària nomenarà una comissió gestora per a aprovar els estatuts, nomenar el patronat, determinar els béns o drets procedents del patrimoni de la caixa d'estalvis que es destinaran a la dotació fundacional i adoptar els actes o acords necessaris per a materialitzar la transformació experimentada, en compliment de la normativa aplicable.

4. La segregació de l'activitat financera estarà regida pel que estableix la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de societats mercantils.

5. La transformació de les caixes d'estalvi en els termes que preveu este article no requerirà cap autorització administrativa ulterior.

Article 36. *Procediment de transformació de les fundacions ordinàries.*

1. Les fundacions ordinàries que adquirisquen una participació en una entitat de crèdit que abaste, de manera directa o indirecta, almenys, un 10 per cent del capital o dels drets de vot de l'entitat, o que li permeta nomenar o destituir algun membre del seu òrgan d'administració, s'hauran de transformar en fundacions bancàries.

2. En el supòsit previst en l'apartat anterior, el patronat adoptarà els acords de transformació en fundació bancària, amb aprovació dels seus estatuts i designació del seu nou patronat.

3. L'acord de transformació en fundació bancària serà comunicat al protectorat, que haurà de ratificar-lo en el termini de dos mesos i només s'hi podrà oposar per raons de legalitat. En tot cas, l'acord de transformació en fundació bancària s'haurà de produir dins del termini de sis mesos computats a partir del moment en què es formalitze l'adquisició de la participació prevista en l'apartat 1 d'este article.

4. Transcorregut el termini anterior sense que s'haja executat l'esmentada transformació, es produirà l'extinció de la fundació i l'obertura del procediment de liquidació, que serà fet pel patronat de la fundació sota el control del protectorat.

5. Sense perjudi del que preveu l'apartat anterior, la falta de transformació en fundació bancària en el termini previst en este article constituirà una infracció molt greu d'acord amb el que preveu la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

CAPÍTOL III

Govern de la fundació bancària

Article 37. *Òrgans de govern.*

Els òrgans de govern de les fundacions bancàries seran el patronat, les comissions delegades d'este que prevegen els estatuts, el director general i els altres òrgans delegats o apoderats del patronat que, si és el cas, prevegen els seus estatuts d'acord amb la normativa general de fundacions.

Article 38. *Patronat.*

El patronat serà el màxim òrgan de govern i representació de les fundacions bancàries. Correspon al patronat complir els fins fundacionals i administrar amb diligència els béns i drets que integren el patrimoni de la fundació.

El patronat serà també el responsable del control, supervisió i informe al Banc d'Espanya.

Article 39. *Composició del patronat.*

1. El nombre de membres del patronat serà el que fixen els estatuts de la fundació, d'acord amb un principi de proporcionalitat en funció del volum dels seus actius. En cap cas podrà ser superior a quinze.

2. Els patrons exerciran les seues funcions en benefici exclusiu dels interessos de la fundació bancària i del compliment de la seua funció social.

3. Els patrons seran persones físiques o jurídiques rellevants en l'àmbit d'actuació de l'obra social de la fundació bancària, i hauran de pertànyer a algun dels grups següents:

- a) Persones o entitats fundadores, així com les de llarga tradició en la caixa o caixes d'estalvis de què procedisca, si és el cas, el patrimoni de la fundació bancària.
- b) Entitats representatives d'interessos col·lectius en l'àmbit d'actuació de la fundació bancària o de reconegut arrelament en este.
- c) Persones privades, físiques o jurídiques, que hagen aportat de manera significativa recursos a la fundació bancària o, si és el cas, a la caixa d'estalvis de procedència.
- d) Persones independents de reconegut prestigi professional en les matèries relacionades amb el compliment dels fins socials de la fundació bancària, o en els sectors, diferents del financer, en què la fundació bancària tinga inversions rellevants.
- e) Persones que posseïsquen coneixements i experiència específics en matèria financera, que hauran d'integrar el patronat en el percentatge que preveja la legislació de desplegament d'esta llei. La seua presència serà representativa i creixent en funció del nivell de participació en l'entitat de crèdit que corresponga.

El patronat ha de comptar, almenys, amb un representant dels grups a), b), d) i e) anteriors i, sempre que siga possible identificar una aportació significativa dins dels quinze anys anteriors a la constitució del patronat, almenys amb un representant del grup c). A este efecte, s'entendrà per aportació significativa aquella que represente més del 5 per cent dels recursos propis de la fundació.

4. El nombre de patrons representants d'administracions públiques i entitats i corporacions de dret públic no podrà superar el 25 per cent del total.

Article 40. *Requisits dels patrons.*

1. Els patrons hauran de reunir els requisits d'honorabilitat comercial i professional, en els termes que determinen les normes de desplegament d'esta llei.

2. Els patrons hauran de posseir els coneixements i l'experiència específics per a l'exercici de les seues funcions.

Els patrons previstos en l'article 39.3.e) d'esta llei hauran de reunir el coneixement i l'experiència previstos en l'article 17.2.

3. Seran aplicables als patrons les causes d'incompatibilitat previstes en l'article 3, apartats 3 i 4, d'esta llei.

Igualment, la condició de patró serà incompatible amb l'exercici de càrrecs equivalents en l'entitat bancària de la qual la fundació bancària siga accionista, o en altres entitats controlades pel grup bancari.

Els estatuts podran determinar altres requisits i incompatibilitats aplicables als patrons, així com normes que regulen els possibles conflictes d'interés.

4. Els patrons exerciran el seu càrrec gratuïtament sense perjudi del dret a ser reembossats dels gastos degudament justificats que els ocasione el càrrec en l'exercici de la seua funció.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, el patronat podrà fixar una retribució adequada a aquells patrons que presten a la fundació bancària servicis diferents dels que implica l'exercici de les funcions que els corresponen com a membres del patronat, amb l'autorització prèvia del protectorat.

5. Els estatuts de les fundacions bancàries regularan els processos de designació dels patrons i el nombre i duració dels seus mandats. En tot cas, fins que no s'haja complit el mandat, el nomenament dels patrons serà irrevocable, excepte exclusivament en els supòsits d'incompatibilitat sobrevinguda, pèrdua de qualsevol dels requisits exigits per a la designació o acord de separació adoptat pel patronat si s'aprecia justa causa.

Els patrons pertanyents al grup previst en l'article 39.3.d) d'esta llei no podran exercir el càrrec més de dos mandats consecutius i, en tot cas, per un termini superior a dotze anys.

Article 41. *Presidència del patronat.*

El patronat designarà d'entre els seus membres un president, a qui correspondrà la més alta representació de la fundació bancària. Els estatuts determinaran el règim aplicable a la presidència del patronat.

Article 42. *Director general i secretari del patronat.*

1. El director general serà nomenat pel patronat i assistirà a les seues reunions amb veu i sense vot. El càrrec de director general serà incompatible amb el de membre del patronat, si bé estarà sotmés als requisits i incompatibilitats previstos en l'article 40 d'esta llei.

2. El patronat nomenarà un secretari, que podrà ser o no patró, cas en què tindrà veu però no vot, a qui correspondrà la certificació dels acords.

CAPÍTOL IV

Participació en entitats de crèdit

Article 43. *Protocol de gestió de la participació financera.*

1. Les fundacions bancàries que posseïsquen una participació igual o superior al 30 per cent del capital en una entitat de crèdit o que els permeta el control d'esta per aplicar qualsevol dels criteris de l'article 42 del Codi de Comerç elaboraran, de manera individual o conjunta, un protocol de gestió de la participació financera que regularà almenys els aspectes següents:

a) Els criteris bàsics de caràcter estratègic que regixen la gestió per part de la fundació bancària de la seua participació en l'entitat de crèdit participada.

b) Les relacions entre el patronat de la fundació bancària i els òrgans de govern de l'entitat de crèdit participada, referint, entre altres, els criteris que regixen l'elecció de consellers, que hauran de respectar els principis d'honorabilitat i professionalitat previstos en l'article 3.2 d'esta llei.

c) Els criteris generals per a la realització d'operacions entre la fundació bancària i l'entitat participada i els mecanismes previstos per a evitar possibles conflictes d'interés.

El protocol de gestió serà elaborat pel patronat de la fundació bancària, en el termini de dos mesos des de la seua constitució, i remés al Banc d'Espanya per a la seua aprovació en el termini d'un mes, que el valorarà en el marc de les seues competències com a autoritat responsable de la supervisió de l'entitat de crèdit participada i, en particular, valorant la influència de la fundació bancària en la gestió sana i prudent de l'esmentada entitat, de conformitat amb els criteris establits en el règim de participacions significatives previst en la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit. El Banc d'Espanya revisarà, almenys anualment, el contingut del protocol de gestió.

El protocol es farà públic en la pàgina web de les fundacions i de l'entitat de crèdit i, si és el cas, per mitjà del corresponent fet rellevant.

2. Als efectes d'este títol, es considerarà com una única participació la de totes les fundacions, ordinàries o bancàries, que actuen de manera concertada en una mateixa entitat de crèdit, cas en què hauran de complir amb les obligacions establides en este capítol de manera conjunta.

3. El Banc d'Espanya especificarà el contingut mínim del protocol de gestió de la participació financera.

Article 44. *Pla financer.*

1. Les fundacions bancàries a què es referix l'article 43 d'esta llei hauran de presentar anualment al Banc d'Espanya per a la seua aprovació un pla financer en el qual determinen la manera en què faran front a les possibles necessitats de capital en què puga incórrer l'entitat en la qual participen i els criteris bàsics de la seua estratègia d'inversió en entitats financeres. El pla financer inicial haurà de ser presentat al Banc d'Espanya en el termini màxim de tres mesos des de la constitució de la fundació bancària.

2. El Banc d'Espanya valorarà el pla financer en el marc de les seues competències com a autoritat responsable de la supervisió de l'entitat de crèdit participada i, en particular, atenent la possible influència de la fundació bancària sobre la gestió sana i prudent de l'esmentada entitat, de conformitat amb els criteris establits en el règim de participacions significatives previst en la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

3. En el cas de fundacions bancàries que posseïsquen una participació igual o superior al 50 per cent en una entitat de crèdit o que els permeta el control d'esta en els termes de l'article 42 del Codi de Comerç, el pla financer haurà d'anar acompanyat addicionalment de:

a) Un pla de diversificació d'inversions i de gestió de riscos, que en tot cas haurà d'incloure compromisos perquè la inversió en actius emesos per una mateixa contrapart, diferents d'aquells que presenten elevada liquiditat i solvència, no supere els percentatges màxims sobre el patrimoni total, en els termes que establisca el Banc d'Espanya. Per a fixar estos percentatges es tindrà en compte la liquiditat i solvència de les entitats en les quals la fundació faça la inversió, així com el risc de concentració en cada contrapart o sector d'activitat.

El Banc d'Espanya desenrotllarà mètodes de càlcul i formes d'aplicació d'este percentatge.

b) La dotació d'un fons de reserva per a fer front a possibles necessitats de recursos propis de l'entitat de crèdit participada que no puguen ser cobertes amb altres recursos i que, a parer del Banc d'Espanya, puguen posar en perill el compliment de les seues obligacions en matèria de solvència.

Amb este fi, el pla financer contindrà un calendari de dotacions mínimes al fons de reserva fins a aconseguir el volum objectiu que, amb la finalitat de garantir la gestió sana i prudent de l'entitat participada, determine el Banc d'Espanya en funció, entre altres, dels factors següents:

- 1r. Les necessitats de recursos propis previstes en el pla financer;
- 2n. El valor dels actius ponderats per risc de l'entitat participada i el volum de la participació de la fundació bancària en l'entitat;
- 3r. Si les accions de l'entitat estan admeses a negociació en un mercat secundari oficial de valors;
- 4t. El nivell de concentració en el sector financer de les inversions de la fundació bancària.

El fons de reserva constituït així s'haurà d'invertir en instruments financers d'elevada liquiditat i qualitat creditícia, que hauran d'estar en tot moment plenament disponibles per al seu ús per part de la fundació.

El Banc d'Espanya desenrotllarà els supòsits i la manera en què la fundació bancària haurà de fer ús d'estos fons per a atendre les necessitats de solvència de l'entitat participada. En tot cas, caldrà usar el fons de reserva sempre que s'haja produït una disminució significativa dels recursos propis de l'entitat participada, que, a parer del Banc d'Espanya, puga posar en perill el compliment de la normativa de solvència de l'entitat. Així mateix, desenrotllarà per mitjà d'una circular els actius que poden ser considerats com d'elevada liquiditat i alta qualitat creditícia als efectes del que disposa este article.

No obstant això, el pla financer de la fundació bancària no requerirà la constitució del fons de reserva sempre que s'incorpore al pla de diversificació un programa de desinversió que incloga de manera detallada les mesures a implementar per la fundació per a reduir la seua participació en l'entitat de crèdit per davall del nivell indicat en el primer paràgraf d'este apartat en un termini màxim de cinc anys. Este programa, que tindrà caràcter reservat, serà aprovat pel Banc d'Espanya, que en supervisarà el compliment i podrà requerir qualsevol informació que considere pertinent a la fundació. En cas d'incompliment, el Banc d'Espanya podrà exigir a la fundació bancària la presentació en el termini màxim de vint dies d'una modificació del pla financer que inclourà la constitució d'un fons de reserva d'acord amb el que preveu este article. Esta obligació es considerarà sense perjudi de l'aplicació, quan pertoque, de l'article 47 d'esta llei.

c) Qualsevol altra mesura que, a parer del Banc d'Espanya, es considere necessària per a garantir la gestió sana i prudent de l'entitat de crèdit participada i la seua capacitat de complir de manera duradora amb les normes d'ordenació i disciplina que li siguen aplicables.

4. El Banc d'Espanya, amb la finalitat de garantir la gestió sana i prudent de l'entitat participada, especificarà el contingut mínim del pla financer, de conformitat amb els criteris establits en este article. El pla financer continuarà almenys els punts següents:

- a) Estimacions raonables de necessitats de recursos propis de l'entitat participada en diferents escenaris macroeconòmics;
- b) Estratègia de la fundació per a obtenir estos recursos propis en cada escenari;
- c) Criteris bàsics de l'estratègia d'inversió en entitats de crèdit, com ara termini de la inversió, risc i diversificació.

5. Quan la fundació bancària no elabore el pla financer previst en este article o, a parer del Banc d'Espanya, este siga insuficient per a garantir la gestió sana i prudent de l'entitat de crèdit participada i la seua capacitat de complir de manera duradora amb les normes d'ordenació i disciplina que li siguen aplicables, el mateix Banc d'Espanya requerirà a la fundació bancària la presentació i posada en marxa d'un pla de desinversió en l'entitat de crèdit, i imposarà l'obligació de no incrementar la seua participació a nivells de control.

CAPÍTOL V

Règim de control

Article 45. *Protectorat.*

Correspondrà al protectorat vetllar per la legalitat de la constitució i funcionament de les fundacions bancàries, sense perjudi de les funcions que li corresponen al Banc d'Espanya.

En el supòsit de fundacions bancàries l'àmbit d'actuació principal de les quals excedisca el d'una comunitat autònoma, el protectorat serà exercit pel Ministeri d'Economia i Competitivitat. En cas contrari, el protectorat serà exercit per la comunitat autònoma corresponent.

Per a l'exercici de les funcions de protectorat previstes en l'article 35.1, lletres c), e), f) i g), de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de Fundacions, que segons el paràgraf anterior corresponguen al Ministeri d'Economia i Competitivitat, este demanarà un informe previ de les comunitats autònomes en què la fundació bancària duga a terme la seua obra social.

Article 46. *Funcions del Banc d'Espanya.*

1. Sense perjudi del que preveu el títol VI de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, correspondrà al Banc d'Espanya el control

del compliment de les normes que conté el capítol IV d'esta llei des del marc de les seues competències com a autoritat responsable de la supervisió de l'entitat de crèdit participada i, en particular, valorar la influència de la fundació bancària sobre la gestió sana i prudent de l'esmentada entitat, de conformitat amb els criteris establits en el règim de participacions significatives previst en l'esmentat títol VI de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

2. Als efectes de les funcions de supervisió assignades en l'apartat anterior, el Banc d'Espanya podrà:

- a) Fer les inspeccions i les comprovacions que considere oportunes en l'exercici de les seues funcions.
- b) Requerir a la fundació bancària tota la informació que siga necessària per a dur a terme les seues funcions.

L'accés a les informacions i dades requerides pel Banc d'Espanya es troba emparat per l'article 11.2.a) de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

3. Així mateix, el ministre d'Economia i Competitivitat, o el Banc d'Espanya amb la seua habilitació expressa, podrà desenrotllar les normes i els models a què s'haurà de subjectar la comptabilitat de les fundacions bancàries.

Per a l'establiment i modificació de les normes i models indicats, serà preceptiu l'informe previ de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes.

Article 47. Règim sancionador.

L'incompliment de les obligacions derivades del capítol IV d'esta llei tindrà la consideració d'infracció molt greu, llevat que l'actuació tinga caràcter ocasional o aïllat a criteri del Banc d'Espanya, cas en què podrà ser considerada infracció greu.

Hi serà aplicable el procediment sancionador previst en la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

CAPÍTOL VI

Obligacions de govern corporatiu

Article 48. Informe anual de govern corporatiu.

1. Les fundacions bancàries faran públic, amb caràcter anual, un informe de govern corporatiu, el contingut, estructura i requisits de publicació del qual s'ajustaran al que dispose el ministre d'Economia i Competitivitat.

L'informe anual de govern corporatiu serà objecte de comunicació al protectorat corresponent, acompanyant còpia del document en què conste.

2. L'informe de govern corporatiu tindrà el contingut mínim següent:

- a) Òrgans de govern: estructura, composició i funcionament, i determinació de la política de nomenaments.
- b) Política d'inversió en l'entitat bancària: descripció de l'exercici dels drets corresponents a la participació accionarial durant l'exercici.
- c) Altres inversions: actuacions i política seguida.
- d) Política de remuneracions: mecanismes per a evitar que la política de remuneracions implique l'assumpció de riscos excessius; i remuneracions percebudes pel patronat, individualment o col·lectivament, i la direcció general, si és el cas.
- e) Operacions vinculades: explicació de les operacions dutes a terme amb l'entitat bancària i altres entitats vinculades.
- f) Política de conflictes d'interés.
- g) Activitat de l'obra social desenrotllada.

3. La falta d'elaboració o de publicació de l'informe anual de govern corporatiu de les fundacions bancàries, o l'existència en l'informe d'omissions o dades falses o enganyoses, comportarà les sancions següents:

- a) Multa per import de fins al 0,5 per cent dels seus recursos propis, o fins a 500.000 euros si aquell percentatge és inferior a esta xifra.
- b) Amonestació pública amb publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

4. Correspon al protectorat la competència per a la instrucció dels expedients a què es referix este article i per a la imposició de les sancions corresponents.

5. El procediment sancionador se substanciarà d'acord amb el que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i el seu desplegament reglamentari.

CAPÍTOL VII

Règim fiscal de les fundacions bancàries

Article 49. *Règim fiscal.*

1. Les fundacions bancàries tributaran en el règim general de l'Impost sobre Societats i no els serà aplicat el règim fiscal especial previst en la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de Règim Fiscal de les Entitats Sense Fins Lucratius i dels Incentius Fiscals al Mecenatge.

2. Les fundacions, ordinàries o bancàries, que actuen de manera concertada en una mateixa entitat de crèdit, en els termes establits en l'apartat 2 de l'article 43 d'esta llei, tindran el mateix tractament fiscal que corresponga a les fundacions bancàries amb el mateix grau de participació.

3. La Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis tindrà el tractament fiscal que corresponga a les fundacions bancàries a què es referix l'apartat 1 de l'article 43 d'esta llei.

Disposició addicional primera. *Fundacions de caràcter especial i fundacions ordinàries.*

1. Les fundacions de caràcter especial que s'hagen constituït d'acord amb el que preveu l'article 6 del Reial Decret Llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, es transformaran en fundacions bancàries en el termini de sis mesos computats a partir de la data d'entrada en vigor d'esta llei, sempre que complisquen els requisits que s'hi preveuen. En cas que la seua participació en una entitat de crèdit no abaste els nivells previstos en l'article 32, es transformaran en fundacions ordinàries.

2. Les fundacions que a l'entrada en vigor d'esta llei mantinguen una participació en una entitat de crèdit que abaste els nivells previstos en l'article 32 només es transformaran en fundacions bancàries en el cas que incrementen la seua participació en l'entitat de crèdit i en el termini de sis mesos computats a partir de la data en què es produïska este increment.

3. Als supòsits previstos en esta disposició addicional, els serà aplicable el que estableix l'article 34.3 d'esta llei.

4. Les fundacions de caràcter especial podran adoptar els acords de transformació que s'hagen d'aprovar en compliment del que disposa esta disposició addicional, per majoria simple.

Disposició addicional segona. *Adaptació de les caixes d'estalvis.*

Les caixes d'estalvis que a l'entrada en vigor d'esta llei no complisquen els requisits per a continuar operant com a tals, en els termes que preveu el capítol II del títol II d'esta llei, disposaran d'un termini de sis mesos per a complir estos requisits o, en cas contrari,

per a transformar-se en fundació. A este efecte, traspassaran tot el patrimoni afecte a la seua activitat financera a una altra entitat de crèdit a canvi d'accions d'esta última i es transformaran en una fundació bancària o, si és el cas, ordinària, i perdran la seua condició d'entitat de crèdit.

Disposició addicional tercera. *Aplicació dels recursos al compliment dels fins de les fundacions bancàries.*

Les fundacions bancàries regulades en esta llei no estaran subjectes als límits establits en l'article 27 de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de Fundacions.

Disposició addicional quarta. *Continuïtat dels òrgans de govern.*

Fins que no s'haja produït la constitució de la nova assemblea general, el govern, representació i administració de les caixes d'estalvis seguiran atribuïts als seus actuals òrgans de govern, els quals, en conseqüència, adoptaran els acords necessaris per a la deguda execució i compliment de les normes que conté esta llei, i quedaran prorrogats els seus mandats a este efecte.

Disposició addicional cinquena. *Monts de pietat.*

Els monts de pietat es podran adscriure a l'obra social de les caixes d'estalvis, a les fundacions bancàries o ordinàries, o a les entitats de crèdit controlades per les fundacions bancàries a què es referix l'article 44.3 d'esta llei.

Disposició addicional sexta. *Denominació de fundacions ordinàries procedents de caixes d'estalvis.*

Les fundacions ordinàries procedents d'una caixa d'estalvis podran utilitzar en la seua denominació social i en la seua activitat les denominacions pròpies de les caixes d'estalvis de les quals procedisquen.

Disposició addicional setima. *Fusions de caixes d'estalvis i trasllat de domicili social.*

1. Les fusions entre caixes d'estalvis estaran sotmeses al procediment d'autorització previst en la normativa autonòmica de desplegament. La denegació de l'autorització només es podrà produir mitjançant una resolució motivada quan l'entitat resultant incomplisca qualsevol dels requisits objectius previstos en la mencionada normativa.

2. El trasllat del domicili social d'una caixa d'estalvis estarà sotmés al procediment d'autorització del projecte de trasllat, de conformitat amb el que preveu la normativa autonòmica de desplegament. La denegació de l'autorització només es podrà produir mitjançant una resolució motivada per l'incompliment dels requisits objectius previstos en la mencionada normativa.

Disposició addicional octava. *Ampliacions de la participació de les fundacions bancàries en una entitat de crèdit.*

Les fundacions bancàries a què es referix l'article 44.3 que acudisquen a processos d'ampliació del capital social de l'entitat de crèdit participada no podran exercir els drets polítics corresponents a aquella part del capital adquirit que els permeta mantindre una posició igual o superior al 50 per cent o de control.

El Banc d'Espanya podrà exceptuar el que preveu el paràgraf anterior en cas que l'entitat bancària participada es trobe en algun dels processos d'actuació primerenca, reestructuració o resolució previstos en la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit.

Disposició addicional novena. *Processos d'actuació primerenca, reestructuració i resolució.*

Els plans d'actuació primerenca, reestructuració i resolució d'entitats de crèdit previstos en la Llei 9/2012, de 14 de novembre, podran incloure l'obligació de les fundacions bancàries de no augmentar o de reduir la seua participació a l'efecte de no aconseguir posicions de control.

Disposició addicional deu. *Dividends en les entitats de crèdit controlades per una fundació bancària.*

Els acords de repartiment de dividends en les entitats de crèdit controlades per una fundació bancària de conformitat amb el que preveu l'article 44.3 d'esta llei estaran subjectes al quòrum de constitució reforçat establert en l'article 194 del text refós de la Llei de Societats de Capital, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, i s'hauran d'adoptar, almenys, per majoria de dos terços del capital present o representat en la junta. Els estatuts de l'entitat participada podran elevar esta majoria.

Disposició addicional onze. *Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis.*

1. La Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis, constituïda de conformitat amb el règim previ a l'entrada en vigor d'esta llei, podrà estar formada per les caixes d'estalvis, les fundacions bancàries i les entitats de crèdit que puguen integrar-s'hi, i mantindre les funcions i finalitats que exercix de conformitat amb l'esmentat règim i les restants que determinen els seus estatuts.

2. La Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis perdrà la seua condició d'entitat de crèdit a l'entrada en vigor dels estatuts a què es referix l'apartat següent, sense perjudici que pugua prestar els seus servicis a través d'un banc participat per esta, en els termes que establisquen els seus estatuts.

3. En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, la Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis presentarà al Ministeri d'Economia i Competitivitat, per a la seua autorització, una proposta d'adaptació dels seus estatuts al seu nou règim jurídic.

Disposició addicional dotze. *Federacions de caixes d'estalvis.*

Les caixes d'estalvis i les fundacions bancàries, així com les entitats de crèdit vinculades a estes, es podran agrupar per federacions d'àmbit territorial, amb la finalitat d'unificar la seua representació i col·laboració amb els poders públics territorials, així com la prestació, si és el cas, de servicis tècnics i financers comuns a les entitats que comprega el seu àmbit.

Disposició addicional tretze. *Amortització de quotes participatives.*

En el termini de sis mesos computats a partir de la data d'entrada en vigor d'esta llei, les caixes d'estalvis que hagen emés quotes participatives amb anterioritat hauran de presentar a l'aprovació del Banc d'Espanya un pla específic d'amortització d'estes. Passat este temps, les caixes d'estalvis no podran continuar computant les quotes participatives com a recursos propis.

Disposició addicional catorze. *Emissions vives de caixes d'estalvis.*

Els instruments de deute emesos per caixes d'estalvis que s'hagen de convertir en fundacions bancàries i que siguen vius en el moment de la transformació mantindran el règim jurídic de les emissions efectuades per les entitats de crèdit fins al seu venciment.

Disposició addicional quinze. *Denominació de les entitats de crèdit que hagen rebut la seua activitat financera de caixes d'estalvis.*

Les entitats de crèdit que hagen rebut, en tot o en part, la seua activitat financera de caixes d'estalvis podran utilitzar en la seua activitat les marques o noms comercials notoris o molt anomenats de les dites caixes d'estalvis, sempre que siguen titulars o compten amb el consentiment previ de l'entitat titular d'estes marques o noms comercials.

Disposició addicional setze. *Règims forals.*

1. En virtut del seu règim foral, l'aplicació a la Comunitat Foral de Navarra del que disposa esta llei es durà a terme segons el que estableix l'article 64 de la Llei Orgànica de Reintegració i Millorament del Règim Foral de Navarra, d'acord amb el que disposa el Conveni Econòmic entre l'Estat i la Comunitat Foral de Navarra.

2. En virtut del seu règim foral, l'aplicació a la comunitat autònoma del País Basc del que disposa esta llei es considerarà sense perjudi del que disposa la Llei del Concert Econòmic.

Disposició transitòria primera. *Caixes d'estalvis d'exercici indirecte.*

1. Les caixes d'estalvis que a l'entrada en vigor d'esta llei exercisquen la seua activitat com a entitat de crèdit a través d'una entitat bancària s'hauran de transformar, en el termini d'un any, en una fundació bancària o ordinària segons corresponga, i els serà aplicat fins a eixe moment la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, i la normativa que la desplega, així com, si és el cas, les disposicions aplicables del Reial Decret Llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, incloent-hi el seu règim fiscal, i l'article 8.3.d) de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, sense que calga adaptar els seus estatuts i òrgans de govern al que estableix el títol I de la present llei, ni renovar estos òrgans de govern (o, si és el cas, comissions delegades o creades per estos) per venciment del seu mandat, que s'entendrà prorrogat fins a la data d'esta transformació.

Per a procedir a la transformació, les caixes d'estalvis, d'acord amb el que disposa l'article 35.5 d'esta llei, no requeriran cap autorització administrativa ulterior, únicament hauran de complir amb els tràmits corresponents davant del protectorat, que, d'acord amb el que disposa l'article 45 d'esta llei, ha de vetllar per la legalitat de la constitució i funcionament de la fundació en què es transformen.

2. Les caixes d'estalvis que, en el moment de l'entrada en vigor d'esta llei, estiguen incurses en una causa legal de transformació en fundació de caràcter especial de les regulades en l'article 6 del Reial Decret Llei 11/2010, de 9 de juliol, amb independència que hagen sol·licitat la renúncia a l'autorització per a actuar com a entitat de crèdit, comptaran amb el termini que reste dels sis mesos a què es referix l'article 35.2 a comptar des que hagen incorregut en esta causa.

Per la seua banda, les caixes d'estalvis que, en el moment de l'entrada en vigor d'esta llei, estiguen incurses en una causa legal de transformació un període superior als sis mesos d'acord amb l'article 6 del Reial Decret Llei 11/2010, de 9 de juliol, continuaran el procediment de transformació en fundació bancària o ordinària segons corresponga, sense que el procediment es pugua estendre més enllà de tres mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei. En estos casos, les comissions gestores de les fundacions tindran plenes facultats per a aprovar els seus estatuts, nomenar el patronat, determinar els béns o drets procedents del patrimoni de la caixa d'estalvis que es destinaran a la dotació fundacional i adoptar els actes o acords necessaris per a materialitzar la transformació succeïda, en compliment de la normativa aplicable.

3. Les caixes d'estalvis que hagen iniciat el procés de transformació en fundació de caràcter especial bancària, sense estar incurses en una causa legal per a això,

continuaran el procediment i es transformaran en fundació bancària o fundació ordinària segons corresponga, sense que el procediment es puga estendre més enllà de sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei. En cas de superar-se este termini sense que s'haja completat la transformació, serà aplicable el que preveu l'apartat anterior.

4. Transcorreguts els terminis previstos en l'apartat 1 d'esta disposició sense que s'haja completat la transformació en fundació, les caixes d'estalvis a què es referix esta disposició quedaran automàticament transformades amb dissolució de tots els seus òrgans i baixa en el registre especial d'entitats de crèdit del Banc d'Espanya d'acord amb el procediment previst en l'article 35.3.

5. Als supòsits previstos en esta disposició transitòria, els serà aplicable el que estableix l'article 34.3.

6. L'assemblea general de la caixa d'estalvis adoptarà els acords de transformació en fundació bancària, aprovació d'estatuts, nomenament del patronat i restants actes i acords necessaris per a materialitzar la transformació a què es referix esta disposició transitòria, per majoria simple dels consellers generals assistents.

Disposició transitòria segona. Compatibilitat temporal de consellers.

En cas que el que disposa el paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 40 afecte persones que a l'entrada en vigor d'esta llei siguen membres del consell d'administració d'una caixa d'estalvis i simultàniament membres del consell d'administració de l'entitat bancària a través de la qual aquella exercisca la seua activitat com a entitat de crèdit, es permetrà la compatibilitat temporal de tots o alguns dels consellers afectats amb les limitacions següents:

- a) En cap cas es podran exercir funcions executives en el banc i en la fundació.
- b) El nombre de membres compatibles en l'entitat de crèdit no podrà excedir el 25 per cent dels membres del seu consell d'administració.
- c) La compatibilitat de cada membre es mantindrà fins que esgote el seu mandat en curs a l'entrada en vigor d'esta llei en l'entitat bancària, i en tot cas, no més tard del 30 de juny de 2016.

Disposició derogatòria.

Sense perjudi del que preveu la disposició transitòria primera, queden derogades totes les normes del mateix rang o de rang inferior que s'oposen al que preveu esta llei i, en particular, les següents:

- a) La Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis.
- b) El Reial Decret Llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, excepte el títol III i el títol V pel que fa al règim fiscal dels sistemes institucionals de protecció, i la disposició transitòria sexta.
- c) Els apartats 1, pel que fa a les quotes participatives, i fins al 10 de l'article 7 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.

Disposició final primera. Modificació del Reial Decret Legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'Impost sobre Activitats Econòmiques.

Es modifica la nota del grup 812 de la secció primera de les tarifes de l'Impost sobre Activitats Econòmiques, aprovades pel Reial Decret Legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, «Caixes d'estalvi», que queda redactada de la manera següent:

«Nota: Este grup comprén les entitats d'estalvi com ara Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvi, caixes d'estalvi, caixes rurals, cooperatives de crèdit, fundacions bancàries i la resta d'entitats anàlogues.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit.*

S'introdueix una disposició addicional sèptima en la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional sèptima. *Inclusió en els grups d'entitats de les fundacions bancàries.*

Podran tindre la consideració d'entitats dependents d'un grup d'entitats regulat en el capítol IX del títol IX de la llei de l'impost, les fundacions bancàries a què es referix l'article 43.1 de la Llei 26/2013, de caixes d'estalvis i fundacions bancàries, que siguen empresaris o professionals i estiguen establides en el territori d'aplicació de l'impost, així com aquelles entitats en què estes mantinguen una participació, directa o indirecta, de més del 50 per cent del seu capital.

Es considerarà com a dominant l'entitat de crèdit a què es referix l'article 43.1 de la Llei 26/2013, de caixes d'estalvis i fundacions bancàries, i que, a estos efectes, determine amb caràcter vinculant les polítiques i estratègies de l'activitat del grup i el control intern i de gestió.»

Disposició final tercera. *Modificació del text refós de la Llei de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.*

Es modifica l'apartat I.A) de l'article 45 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, que queda redactat de la manera següent:

«I.A) Estaran exempts de l'impost:

a) L'Estat i les administracions públiques territorials i institucionals i els seus establiments de beneficència, cultura, seguretat social, docents o de fins científics.

Esta exempció serà igualment aplicable a aquelles entitats el règim fiscal de les quals haja sigut equiparat per una llei al de l'Estat o al de les administracions públiques esmentades.

b) Les entitats sense fins lucratius a què es referix article 2 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i dels incentius fiscals al mecenatge, que s'acullen al règim fiscal especial en la forma prevista en l'article 14 de la mencionada llei.

L'autoliquidació en què s'aplique l'exempció estarà acompanyada per la documentació que acredite el dret a l'exempció.

c) Les caixes d'estalvi i les fundacions bancàries, per les adquisicions directament destinades a la seua obra social.

d) L'Església catòlica i les esglésies, confessions i comunitats religioses que tinguen subscripts acords de cooperació amb l'Estat espanyol.

e) L'Institut d'Espanya i les reials acadèmies integrades en este institut, així com les institucions de les comunitats autònomes que tinguen fins anàlegs als de la Reial Acadèmia Espanyola.

f) Els partits polítics amb representació parlamentària.

g) La Creu Roja Espanyola i l'Organització Nacional dels Cecs d'Espanya.

h) L'Obra Pia dels Sants Llocs.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de Fundacions.*

S'introduïx una nova disposició addicional octava en la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de Fundacions, amb la redacció següent:

«Disposició addicional octava. *Fundacions bancàries.*

Les fundacions bancàries es regiran pel que disposa la Llei 23/2013, de caixes d'estalvis i fundacions bancàries.»

Disposició final quinta. *Modificació del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2013, s'introduïxen les modificacions següents en el text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març:

U. Es modifiquen el títol i els apartats 1 i 2 de l'article 24 i s'hi afeg un apartat 4, que queden redactats de la manera següent:

«Article 24. *Obra beneficosocial de les caixes d'estalvi i fundacions bancàries.*

1. Seran deduïbles fiscalment les quantitats que les caixes d'estalvi i les fundacions bancàries destinen dels seus resultats al finançament d'obres beneficosocials, de conformitat amb les normes per les quals es regixen.

2. Les quantitats assignades a l'obra beneficosocial de les caixes d'estalvi i de les fundacions bancàries s'hauran d'aplicar, almenys en un 50 per cent, en el mateix exercici al qual corresponga l'assignació, o en l'immediatament següent, a la realització de les inversions afectes, o a sufragar gastos de sosteniment de les institucions o establiments acollides a aquella.»

«4. La dotació a l'obra beneficosocial realitzada per les fundacions bancàries podrà reduir la base imposable de les entitats de crèdit en què participen, en la proporció que els dividendes percebuts de les esmentades entitats representen respecte dels ingressos totals de les fundacions bancàries, fins al límit màxim dels esmentats dividendes. Per a això, la fundació bancària haurà de comunicar a l'entitat de crèdit que haja satisfet els dividendes l'import de la reducció així calculada i la no-aplicació d'esta quantitat com a partida fiscalment deduïble en la seua declaració d'este impost.

En cas de no aplicar l'import indicat als fins de la seua obra beneficosocial, la fundació bancària haurà de comunicar l'incompliment de l'esmentada finalitat a l'entitat de crèdit, a fi que esta regularitze les quantitats indegudament deduïdes en els termes establits en l'article 137.3 d'esta llei.»

Dos. Es modifica l'apartat 3 i s'afeg un apartat 6 a l'article 67, que queden redactats de la manera següent:

«3. S'entendrà per societat dependent aquella sobre la qual la societat dominant posseïisca una participació que reunisca els requisits continguts en les lletres b) i c) de l'apartat anterior.

També tindran esta mateixa consideració les entitats de crèdit integrades en un sistema institucional de protecció a què es referix la lletra d) de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, sempre que l'entitat central del sistema forme part del grup fiscal i siga del 100 per cent la posada en comú dels resultats de les entitats integrants del sistema i que el compromís mutu de solvència i liquiditat entre estes entitats abaste el 100 per cent dels recursos propis

computables de cada una. Es consideraran complits estos requisits en aquells sistemes institucionals de protecció dels quals, a través de la seua entitat central, de manera directa o indirecta, diverses caixes d'estalvi de forma concertada exercisquen en exclusiva el seu objecte com a entitats de crèdit, d'acord amb el que disposa l'apartat 4 de l'article 5 del Reial Decret Llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvi.

Es consideraran també societats dependents les fundacions bancàries a què es referix l'article 43.1 de la Llei 26/2013, de caixes d'estalvi i fundacions bancàries, sempre que no tinguen la condició de societat dominant del grup fiscal, així com qualsevol entitat íntegrament participada per aquelles a través de les quals s'exercisca la participació en l'entitat de crèdit.»

«6. En cas que una fundació bancària perda la condició de societat dominant d'un grup fiscal en un període impositiu, l'entitat de crèdit se subrogarà en esta condició des de l'inici del període, sense que es produïsquen els efectes de l'extinció del grup fiscal a què es referix l'article 81 d'esta llei, excepte per a aquelles entitats que deixen de formar part del grup per no tindre la condició de dependents en els termes indicats en l'apartat 3 d'este article.»

Tres. Es modifica la disposició adicional d'íhuit, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició adicional d'íhuit. *Règim fiscal especial aplicable a les operacions de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit.*

1. El règim fiscal establert en el capítol VIII del títol VII d'esta llei, per a les operacions mencionades en l'article 83, incloent-hi els seus efectes en els altres tributs, serà aplicable a les transmissions del negoci o d'actius o passius realitzades per entitats de crèdit a favor d'una altra entitat de crèdit, a l'empara de la normativa de reestructuració bancària, encara que no es corresponguen amb les operacions mencionades en els articles 83 i 94 d'esta llei.

2. Les entitats de crèdit que participen en estes operacions podran instar el Banc d'Espanya o el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària perquè sol·licite un informe a la Direcció General de Tributs del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques sobre les conseqüències tributàries que se'n deriven.

L'informe s'emetrà en el termini màxim d'un mes, i tindrà efectes vinculants per als òrgans i entitats de l'Administració tributària encarregats de l'aplicació dels tributs.»

Quatre. S'afig una disposició transitòria quaranta-dos, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria quaranta-dos. *Règim transitori aplicable a les entitats dependents d'una caixa d'estalvis o fundació bancària.*

Tindran la consideració d'entitats dependents del grup fiscal a què es referixen l'últim paràgraf de l'apartat 3 i l'apartat 6 de l'article 67 d'esta llei, aquelles entitats íntegrament participades per una caixa d'estalvis o fundació bancària, a través de les quals estes passen a exercir la participació en l'entitat de crèdit en el termini previst en la disposició transitòria primera de la Llei 26/2013, de caixes d'estalvis i fundacions bancàries.»

Disposició final sexta. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.*

La Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, queda modificada com seguix:

U. Se'n modifica l'article 61 ter, que queda redactat de la manera següent:

«Article 61 ter. *De l'informe anual sobre remuneracions dels consellers.*

1. Junt amb l'informe anual de govern corporatiu, el consell de les societats anònimes cotitzades haurà d'elaborar un informe anual sobre les remuneracions dels seus consellers, que inclourà informació completa, clara i comprensible sobre la política de remuneracions de la societat aprovada pel consell per a l'any corrent, així com, si és el cas, la prevista per a anys futurs. Inclourà també un resum global de com es va aplicar la política de retribucions durant l'exercici, així com el detall de les retribucions individuals meritades per cada un dels consellers.

2. L'informe anual sobre les remuneracions dels consellers, la política de remuneracions de la societat aprovada pel consell per a l'any corrent, la prevista per a anys futurs, el resum global de com es va aplicar la política de retribucions durant l'exercici, així com el detall de les retribucions individuals meritades per cada un dels consellers, es difondrà i sotmetrà a votació, amb caràcter consultiu i com a punt separat de l'orde del dia, a la junta general ordinària d'accionistes.

3. Les caixes d'estalvis que emeten valors admesos a negociació en mercats oficials hauran d'elaborar un informe anual sobre les remuneracions dels membres del consell d'administració i de la comissió de control en els termes que preveu l'apartat 1.

4. L'informe anual sobre les remuneracions dels membres del consell d'administració, la política de remuneracions de la societat aprovada per a l'any corrent, la prevista per a anys futurs, el resum global de com es va aplicar la política de retribucions durant l'exercici, així com el detall de les retribucions individuals meritades per cada un dels consellers, es difondrà i sotmetrà a votació, amb caràcter consultiu i com a punt separat de l'orde del dia, a l'assemblea general.

5. El ministre d'Economia i Competitivitat o, amb la seua habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, determinarà el contingut i estructura de l'informe de remuneracions que podrà contindre informació, entre altres qüestions, sobre: l'import dels components fixos, els conceptes retributius de caràcter variable i els criteris de rendiments triats per al seu disseny, així com el paper exercit, si és el cas, per la Comissió de Retribucions.»

Dos. S'elimina la lletra z) sexies de l'article 100.

Tres. Es modifica el segon paràgraf de l'article 104, que queda redactat com seguix:

«Quan es tracte d'infraaccions comeses per les persones a què es referix l'article 85.8, les sancions seran imposades d'acord amb el que estableix l'article 98 d'esta llei, sense perjudi de la capacitat d'altres autoritats competents de la Unió Europea per a imposar sancions d'acord amb el que disposa el Reglament (CE) núm. 1060/2009, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, sobre agències de qualificació creditícia.»

Quatre. Es modifica la lletra f) de l'article 106.ter, que queda redactada com seguix:

«f) La circumstància d'haver procedit a l'esmena de la infracció per iniciativa pròpia.»

Disposició final sèptima. *Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.*

U. S'afig un nou paràgraf l) a l'apartat 2 de la disposició addicional segona de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, que quedarà redactat en els termes següents:

«l) L'article 34 de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seua internacionalització.»

Dos. L'apartat 1 de la disposició addicional quarta queda redactat de la manera següent:

«1. Es podrà homologar judicialment l'acord de refinançament que, havent sigut subscrit per creditors que representen almenys el 55 per cent del passiu de titularitat d'entitats financeres, reunisca en el moment d'adopció de l'acord les condicions de l'article 71.6 de la present llei relatives a designació d'expert independent i elevació a instrument públic. Per l'homologació judicial els efectes de l'espera pactada per a les entitats financeres que l'hagen subscrit s'estenen a les restants entitats financeres creditores no participants o dissidents els crèdits de les quals no estiguen dotats de garantia real. Als efectes del que disposa este apartat, els préstecs o crèdits transmesos a la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària, SA, i que siguen de titularitat d'esta o dels que, per qualsevol títol, els adquiren d'esta seran considerats com si ho foren d'entitats financeres als efectes del còmput de la majoria necessària per a l'homologació judicial de l'acord de refinançament.»

Disposició final octava. *Modificació del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.*

Es modifica l'apartat 4 de l'article 104 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, que queda redactat com següent:

«4. No es meritara l'impost en ocasió de les aportacions o transmissions de béns immobles efectuades a la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària, SA, regulada en la disposició addicional sèptima de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit, que se li hagen transferit, d'acord amb el que estableix l'article 48 del Reial Decret 1559/2012, de 15 de novembre, pel qual s'estableix el règim jurídic de les societats de gestió d'actius.

No es produirà la meritació de l'impost en ocasió de les aportacions o transmissions realitzades per la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària, SA, a entitats participades directament o indirectament per esta societat en almenys el 50 per cent del capital, fons propis, resultats o drets de vot de l'entitat participada en el moment immediatament anterior a la transmissió, o com a conseqüència d'esta.

No es meritara l'impost en ocasió de les aportacions o transmissions realitzades per la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària, SA, o per les entitats constituïdes per esta per a complir amb el seu objecte social, als fons d'actius bancaris, a què es referix la disposició addicional deu de la Llei 9/2012, de 14 de novembre.

No es meritara l'impost per les aportacions o transmissions que es produïsquen entre els esmentats fons durant el període de temps de manteniment de l'exposició del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària als fons, previst en l'apartat 10 d'eixa disposició addicional deu.

En la posterior transmissió dels immobles s'entendrà que el nombre d'anys al llarg dels quals s'ha posat de manifest l'increment de valor dels terrenys no s'ha interromput per causa de la transmissió derivada de les operacions previstes en este apartat.»

Disposició final novena. *Modificació de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit.*

S'afeg un nou apartat 10 a la disposició addicional sèptima de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit:

«10. La Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària, SA (SAREB), haurà de complir amb les obligacions generals de formulació de comptes anuals en els termes que preveu el Reial Decret Legislatiu

1/2010, de 2 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Societats de Capital, excepte el que disposa l'article 537, amb les especificitats necessàries per a assegurar la consistència dels principis comptables que li siguen aplicables amb el mandat i els objectius generals de la societat establits en la present llei i els que es fixen reglamentàriament. Estes especificitats són les següents:

a) El registre comptable inicial dels actius transferits a la SAREB es farà d'acord amb el que preveu la disposició addicional octava de la present llei, atenent el seu valor de transmissió.

b) Per a determinar els valors actualitzats dels actius, el Banc d'Espanya fixarà els criteris en què se sustentará la metodologia a utilitzar per SAREB per a estimar el valor dels actius, la qual estarà d'acord amb la utilitzada per a la determinació dels preus de transferència a SAREB. Les valoracions posteriors s'hauran de calcular considerant les especificitats de SAREB, tenint en compte l'evolució dels preus de mercat i d'acord amb els horitzons temporals previstos en el pla de negoci.

c) Les correccions valoratives que siguen necessàries per aplicació de la lletra b) anterior es calcularan per unitats d'actius. A este efecte, es considerarà com a unitat d'actius cada categoria d'actius individualment descrits en l'article 48.1 del Reial Decret 1559/2012.

d) Els ingressos generats com a conseqüència del procés de gestió i liquidació ordenada de tots els actius transferits s'entendran obtinguts de l'activitat ordinària de l'empresa i, com a tals, figuraran en el compte de pèrdues i guanys de l'entitat i formarà part del seu "import net de la xifra de negocis".

S'habilita el Banc d'Espanya per a desenrotllar, per mitjà d'una circular, les especificitats anteriors, en particular la indicada en la lletra b). La circular haurà de ser aprovada en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'esta norma. Per a l'aprovació i modificació de la circular que el Banc d'Espanya dicte sobre estes especificitats serà preceptiu l'informe previ de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, on es farà especial referència a la congruència dels criteris que sustenten la metodologia de valoració amb els utilitzats per a la transmissió dels actius a SAREB. En tot cas, el Banc d'Espanya resoldrà les consultes plantejades per SAREB sobre les especificitats anteriors.»

Disposició final deu. *Títols competencials.*

1. Esta llei es dicta de conformitat amb el que preveuen les regles 11a i 13a de l'article 149.1 de la Constitució Espanyola que atribueixen a l'Estat les competències sobre bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurances i bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

El capítol VII del títol II i les disposicions finals primera, segona, tercera i quinta es dicten de conformitat amb el que preveu l'article 149.1.14a de la Constitució Espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre hisenda general i deute de l'Estat.

Així mateix, el que estableix esta llei en matèria d'obligacions de govern corporatiu i règim especial i supletori de la normativa societària es dicta de conformitat amb el que preveu l'article 149.1.6a de la Constitució Espanyola, que atribueix a l'Estat la competència sobre legislació mercantil.

2. No tindran el caràcter de norma bàsica els preceptes d'esta llei que a continuació s'indiquen:

- a) L'apartat 2 de l'article 4 pel que fa al nombre de membres de l'assemblea general.
- b) L'apartat 1 de l'article 8.
- c) L'apartat 2 de l'article 11.
- d) Els paràgrafs segon i tercer de l'apartat 1 de l'article 14.
- e) L'apartat 2 de l'article 15 pel que fa al nombre de membres del consell d'administració.

- f) L'article 30.
- g) L'apartat 1 de l'article 39 pel que fa al nombre de membres del patronat.

Disposició final onze. *Adaptació de la legislació de les comunitats autònomes en matèria de caixes d'estalvis.*

En el termini de sis mesos, a comptar de l'entrada en vigor d'esta llei, les comunitats autònomes adaptaran la seua legislació sobre caixes d'estalvis d'acord amb el que esta disposa.

Disposició final dotze. *Habilitació normativa.*

S'autoritza el Govern per a adoptar les mesures i dictar les disposicions que siguen necessàries per al desplegament i l'aplicació d'esta llei.

Disposició final tretze. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 27 de desembre de 2013.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY